

L'ARREL D'AQUEST MAL

NORALTRES no fem comèdia. En dir que felicitem el President Companys per la seva submissió a la voluntat del Parlament català—que en aquest cas concret és la voluntat de Catalunya — parlem amb un doll de sinceritat com pingü no hi ha parlat. No estem satisfets del tracte que el propi President Companys ha donat a la C. N. T., però la nostra Organització ha proclamat manta vegada que Lluís Companys, avui com avui, és l'home insubstituíble. I fins i tot volem dir, per la nostra banda, que trobem molt encertat el discurs que ahir pronuncià al Parlament, per bé que és obligat de subratllar que, dels mals que assenyalà, tots plegats en tenim la culpa: els uns, per voler contradir la Història; els altres, els més, per haver atès els qui produïren la més absurda de les contradiccions.

Qui pot negar que, des de la instauració de la República, no hem viscut un moment de pau i d'assossec? Hem viscut processos d'absurditat, d'infantilismes, de virtuts, d'illusió, de desengany, de neurosis col·lectives, tot el procés biològic pel qual passen els pobles en una commoció històrica, i val a dir que tots aquests mals tenen una sola i única arrel: no haver fet la justícia que calia el dia 14 d'abril del 1931. Ja hem dit que d'això en tenim la culpa tots plegats.

Des del 14 d'abril fins al 19 de juliol ha regnat el més formidable dels descontents, d'una manera sòrdida, unes vegades, i d'altres, d'una manera ben sorollosa. El descontent s'ha manifestat alternativament des dels cims de la societat, per les classes socials les testes de les quals havien d'ésser esclafades inexorablement en advenir la República, i per les classes socials més humils, que s'adonaren ben aviat que el canvi de règim no havia tingut més abast que el d'un simple canvi de decoració, no pas solament perquè la República no donava mostres de posseir un veritable contingut social, sinó també perquè deixava que els seus enemics seculars — que eren els del Poble — restessin en peu com una amenaça greu als interessos populars i de la República.

Si en advenir la República el 14 d'abril hom hagués deixat fer al poble la justícia revolucionària adient a un canvi de règim, les masses populars de Madrid no haurien tingut necessitat, uns mesos després, de cremar esglésies i convents, els veritables antres de la reacció cavernària; Sanjurjo no hauria escrit aquella pàgina de l'agost del 32; no hauria esdevingut el 19 de novembre del 33, i és segur que Espanya no viuria, ara, l'espantosa tragèdia que sembla la desolació entre la joventut i l'economia ibèriques.

Hem ací l'arrel dels mals assenyalats pel President Companys. Repetim-ho una vegada més: d'això en tenim la culpa tots plegats.

Hem estat tímids en desenvolupar el primer capítol de la Revolució espanyola, i calia que paguéssim amb escreix la nostra timidesa, la manca de sentit revolucionari.

Fixem-nos en el que la República va fer fins al 19 de juliol del 1936. Per a emprendre una tasca tan fonamental com era revolucionar els fonaments de la propietat de la terra — que comportava agabellaments i monopolis criminals — fou necessària la gesta seriosa i ridícula, a la vegada, del general Sanjurjo. Perquè els republicans i els socialistes — massa humans i de poca empenya revolucionària — es deixessin captar pels anhels de les masses populars, ha calgut que els enemics d'Espanya i del poble espanyol s'alcessin amb una guerra civil, que ha esdevingut guerra d'invasió.

Es ara quan podem viure la revolució política d'Espanya, la revolució que havia de començar el 14 d'abril.

Si aquella data històrica hagués estat el començament d'una revolució seriosa i eficaç, la impotència de les masses populars no s'hauria traduït, manta vegada, en procés d'absurditat, d'infantilismes, de neurosis col·lectives, en fi, l'impunisme que gaudien les classes privilegiades — amb els mateixos privilegis del temps de la monarquia — no hauria covat el descarament i les audàcies que, fatalment, havien de culminar en el dramatisme tràgic d'aquestes hores tristes.

I si d'això en som responsables tots, a tots ens cal recórrer a la lligó, la lligó que ens obliga a callar les falles d'uns i altres, perquè amb el silenci podem trobar tres coses fonamentals: el propi Jordi, el camí que ens mena dreturament a la victòria i l'experiència per a fer, demà, el nostre feure sense absurditats, sense infantilismes i sense la corrua d'atzagades que ara hem de lamentar.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanyA

Barcelona, dimecres, 10 de novbre. del 1937

ANY 1

NUMERO 225

VIVIM EL PERIODE INICIAL D'UNA NOVA CONFLAGRACIO

ELS DARRERS ALDARULLS DESENROTLLATS AL MARROC FRANCÈS HAN ESTAT FOMENTATS PER ALEMANYA I ITALIA

El megalòman Mussolini somnia eclipsar les glòries de l'antiga Roma

Es impossible seguir l'atenció a aquelles últimes no és altre que a la realitat. Vivim el període inicial d'una nova conflagració universal; els seus efectes seran més terribles que la Humanitat, que està de la possessió Gran Guerra. No es el nostre propòsit prejutjar aquí el resultat final de la contesa, iniciada ja en el nostre país, i les derivacions de la qual ultrapassaran ja els límits geogràfics de la península; la nova lluita universal reventarà el caràcter definit d'una guerra de principis, i és molt possible que ens arribi victoriosa la fracció que encara l'espera derrotada davant dels poders retragués.

De moment, la iniciativa correspon a aquelles últimes no és altre que a la realitat. Vivim el període inicial d'una nova conflagració universal; els seus efectes seran més terribles que la Humanitat, que està de la possessió Gran Guerra. No es el nostre propòsit prejutjar aquí el resultat final de la contesa, iniciada ja en el nostre país, i les derivacions de la qual ultrapassaran ja els límits geogràfics de la península; la nova lluita universal reventarà el caràcter definit d'una guerra de principis, i és molt possible que ens arribi victoriosa la fracció que encara l'espera derrotada davant dels poders retragués.

per tal de protegir qualsevol moviment subversiu. França acaba de viure, està vivint encara, la dolorosa experiència d'aquesta realitat. Casablanca, Rabat, Port-Lyautey, Mequinez i Fez han estat teatre de successos sangrants en els quals sembla fàcil descobrir la mà de les nacions feixistes; malgrat això, de la mateixa manera que els valors de diversos moments històrics s'afundiran a la Mediterrània ha estat per avions i submarins "desconegut", ara resulta que, segons declaracions oficials, els disturbis del Marroc han estat també fomentats per un país igualment "desconegut". Però no cal, que som les víctimes d'un estat de coses vergonyós, nosaltres, que no tenim cap motiu per guardar la circumspèxia prudència de les diplomàcies ni val estal, bé podem proclamar que el país desconegut s'anomena Alemanya.

Alab del país "desconegut" fa més d'un any que s'ha vist el seu aspecte comicial amaga tot el drama sordid que clama justícia per damunt del món. França comença a tocar les conseqüències del venatge d'Alemanya al Marroc. És clar que la instauració dels letons a la zona marroquina d'influència espanyola no ha fet sinó facilitar un treball ja iniciat amb anterioritat el 18 de juliol del 1936; per a l'èxit de llurs maquinacions, compten amb dos factors essencials: la complicitat dels propis feixistes francesos, els autors "Cros de Feu", difusors de la P. P. F. i de P. S. F.; i l'averat secular dels musulmans dels jurs. És a bastament coneguda la intensa propaganda antifrancesa (deixant a part la propaganda antifrancesa i antidemocràtica), portada pels reaccionaris francesos en terrenys africans, durant l'etapa BLUM del Govern

de Front Popular. BLUM el JUREU fou la bandera esgrimida per aquesta tirada en contra el seu propi país; qui conegui l'extremada susceptibilitat dels musulmans en aquesta matèria, comprendrà l'efecte causat entre ells per frases com la que segueix: "Un jorn governa França; així, doncs, volem tres setmanes per jurs..." I, seguitament, aquesta altra: "Hitler sap com han d'ésser tractats els jurs..." Alemanya han estat exterminats... i si afegeim a aquesta factors psicològics l'estructura predilecta dels moros per Alemanya i per tot el que és alemany, el fenomen explicable en part, segons creiem, per la immensa reaccionaria que va tenir el desmentiment a Tànger del llavors emperador Guillem II, el 1909, comprendrem el perill que és per a

(Segueix a la pàgina 3)

HAN ESTAT CREATS CATORZE BATALLONS DE RERAGUARDA

NOMENAMENT DEL COMANDANT MILITAR DE LA PLAÇA

La «Guerra de la República» pública una ordre de Defensa Nacional creant catorze batallons de reraguarda segons l'organització i composició i normes dictades per ordre circular del 8 de setembre últim.

Es esmentats batallons tindran la següent numeració i residència: Número 1, Orens; 2, Ciudad Libre; 3, Jaén; 4, Almería; 5, Murcia; 6, Cuenca; 7, Guadalajara; 8, Castelló; 9, Casp; 10, Barbastro; 11, Barcelona; 12, Lleida; 13, Tarragona; 14, Girona.

Per la subsecretaria de l'Ebre del Terrà es procedirà a la destinació de personal de cap i oficials, i classes i indòctus de tropa fins al

complet de llurs plantilles.—Foto

Barcelona, 10.—El «Diario Oficial del Ministerio de Defensa» publica una ordre designant per al càrrec de comandant militar de la demarcació especial de la zona autònoma de Catalunya («capçalera Barcelona»), el coronel d'Infanteria Josep de Guivèrdiga Mendonça, president de l'Ebre del Nord.

També s'ha nomenat una altra disposant que el coronel d'Infanteria Ansel Martínez Peñalver i Ferrer quedi disponible forçat amb residència a Figueras i moss en la situació de disponible governatiu en que es trobava.—Foto.

EL GOVERN XINES HA DECIDIT ACTUAR AMB ENERGIA CONTRA ELS ESPIES I TRADIDORS

Podria ocórrer alguna cosa desagradable si els Estats Units s'oposessin a la política expansionista del Japó

VIOLENT BOMBARDEIG DE NANTAO

Nankin, 10.—El Govern ha decidit actuar amb energia contra els espies i tradidors que treballen en l'interior de la Xina, amb motiu de l'entrada dels japonesos a Taiyuanfu, capital de la província de Xanshi. Aja pogut comprovar que una gran part de llur exit (han degut els intrusos a la cooperació de les espies, però sense servir d'ara i també d'abans de la guerra.

LES INTENCIONS DEL JAPO

Tòkiu, 10.—Un portaveu oficial, comentant les intencions que s'atribueixen generalment al Japó per a després de la campanya de Xina, en cas que aquesta arabis

victoriosament, ha declarat: —Es molt possible que la futura política del Japó a la Xina, almenys a l'Est del Continent, es basa en l'aplicació pràctica de la doctrina

(Segueix a la pàgina 3)

¿ES TRENCARAN LES RELACIONS DIPLOMÀTIQUES ENTRE ITALIA I LA U. R. S. S.?

Mussolini vol denunciar el tractat italo-soviètic. Reconixerà el Japó el «Govern» de Burgos?

Londres, 10.—Segons informacions d'origen britànic procedents de Roma, Mussolini té la intenció de denunciar immediatament el Tractat italo-soviètic d'amistat, signat a Roma el 1933, entre el propi "Duce" i el comuniste soviètic de l'exterior, Maksim Litvinov. En canvi, es desmentien rotundament els rumors segons a si Itàlia podria prendre la iniciativa de trencar les relacions diplomàtiques amb la U. R. S. S.

Aquestes informacions desmentien per complet la possibilitat que es pugui arribar a un aranjament amable entre Itàlia i els soviets. L'acord italo-soviètic del 1933 esmentat fou estipulat el dia 2 de setembre del mateix any, al Palau Venècia de la capital italiana. Havent que Mussolini es feia càrrec de la cartera d'Afers Exteriors.

L'acord comença un preambol que qual les dues parts es comprometen a mantenir la pau internacional i no emprender cap acció susceptible d'afectar els assumptes interiors. L'article tres comença set clàusules.

ment encerrada pels dos signants amb altres Potències, i que totes les qüestions que no poguessin ésser tractades per via diplomàtica ordinària, ho serien per via de conciliació.

El Pacte de 1933 fou concertat per una comissió de cinc anys, o sia que no expiraria fins el 2 de setembre del 1938. Com que s'estipulava que l'acord es renovaria per la tènica de no suer denunciar amb un any d'anticipació, i com que la denúncia no es produí per cap de les dues parts el 2 de setembre del 1937, resulta que aquest renovat fins el 2 de setembre del 1938.—Cosmos.

EL PACTE NO VA CONTRA XINA

Berlin, 10.—Si ha pogut saber que el ministre alemany de Negociacions Exteriors, Von Neurath, ha dirigit una comunicació oficial a l'ambascador de Xina a Berlín, docent Xeng, demanant-li compte de la signatura a Roma del Pacte anticomunista entre Itàlia, Alemanya i el Japó, i prometent formalment que l'esmentat instrument no significava cap amenaça per a Xina.

Segons altra versió, l'ambascador xinès estigué a Wilhelmstrasse per a obtenir aclariments sobre el pacte tripartita. Mantingué una prolongada conversa amb Von Neurath.—Cosmos.

L'ADHERIO D'ITALIA

Roma, 10.—Segons informacions recollides als cercles romans autoritzats, l'adhesió d'Itàlia al pacte anticomunista germano-nipó provocaria el reconeixement del «Govern» de Burgos pel Japó. Es considera que la coalició anticomunista esperada l'ocasió més propícia perquè el Japó anunciés oficialment el seu reconeixement dels rebels espanyols.

S'afegix que el Govern de Tòkiu haurà també la forma més convenient d'adherir-se oficialment, con ja ho ha fet Itàlia, a les reivindicacions colonials d'Alemanya, i s'arriba a dir que el Japó es mostrarà disposat, per la seva part, a restituir al Reich les seves antigues colònies d'Àsia i Oceania, actualment sota el mandat nipó.—Cosmos.

UNA MEDIACIO DEL REICH

Berlin, 10.—Mentre de font oficial es segueix desmentint que Alemanya tingui la intenció d'ofereir la seva mediació en el conflicte italo-japonès, altres cercles autoritzats continuen insistint en afirmar que aquesta possibilitat existeix encara, i que són les tentatives entre Berlín i els dos països en litigi.

També es declara que encara que no s'ha fixat data per tal que es produïxi la intervenció mitjançant del Reich, no és menys cert que aquesta qüestió segueix preocupant en gran manera a la Wilhelmstrasse, que té molt en compte els grans interessos econòmics del Reich a Xina.

Es recull amb interès una declaració

ració oficiosa publicada ahir afirmant que la signatura del pacte tripartita de Roma no consisteix de cap manera en gest ostentatiu a su de Xina, però que l'important acord ha de dirigit contra cap país i el qüestionat contra la Internacional Comunista.—Cosmos.

C. N. T. A. I. T.

Oficines d'Informació

Propaganda C. N. T.-E. A. I.

ANIVERSARI DE LA MORT DE DURRUTI

Preguem tots els militants de les organitzacions confederals i espartacistes, com també els de Jovenes Llibertaris, de trametre a aquestes Oficines de Propaganda C. N. T.-E. A. I. tot allò que tingui relació amb la vida social i de guerra del nostre inoblidable DURRUTI.

Aquestes Oficines es faran càrrec del material en qualitat de dipòsit, i seran reintegrats als seus possessors els autògrafs, retrats, textos i objectes, així que haurà estat completa la tasca per a la qual són necessaris.

Esperem, doncs, dels nostres companys, que atendran el nostre prec en bé de l'Organització.

Per les Oficines de Propaganda, El Secretariat.

MON DIPLOMATIC

Llegiu demà, a la secció «Perfils», l'article titulat: «Les característiques imperialistes de Xang-Hai»

La Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya i la campanya contra la pagesia organitzada

LA INTENCIÓ DE LA CAMPANYA

Es va perfilant cada dia la intenció que impulsa la campanya a favor de la pagesia...

ELS QUI ATAQUEN ELS SINDICATS AGRÍCOLES DIUEN QUE DEFENSEN ELS PAGÉSOS

En la campanya contra els Sindicats Agrícoles passa una cosa particular: cap dels seus adversaris no s'ha de dir que defensen els pagesos...

La Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya és la primera de reconèixer que existien Sindicats locals i Federacions comarcals...

La Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya és la primera de reconèixer que existien Sindicats locals i Federacions comarcals...

La Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya és la primera de reconèixer que existien Sindicats locals i Federacions comarcals...

A UN COSTAT UNA FEDERACIÓ DE SINDICATS QUE PROPUGNA EL COMPLIMENT DE LES TAXES DEL GOVERN, A L'ALTRE COSTAT UNA ESPECULACIÓ QUE NO OBEIXEN CAP TAXA I ENCARA VOLEN TRACTES DE FAVOR

El tema del problema és aquest: a un costat una Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya que enfrontant-se, algunes vegades, amb compleix i vol fer complir, admet Sindicats que la integren, les seves Bases, no per ella, sinó pel Govern de la Generalitat...

arribat encara al grau necessari de maduresa... no ho fan per convicció basada en la lògica i en la defensa de l'interès col·lectiu...

NO S'ATAQUEN ELS SINDICATS SOLAMENT AMB PUNTS DE VISTA INTERESSANTS, SINO AMB DESCONTEIXAMENT DE LA MATÈRIA

Tot el que hem dit es refereix a l'aspecte general del problema. Però no volem deixar de destacar un punt de vista més des d'un període barceloní ("La Publicitat")...

L'article afirma, també, entre altres coses que no ens interessa examinar ni discutir, perquè denota que no tenen altra intenció que defensar a peti i a cavall la posició del comerciant enfront dels Sindicats Agrícoles...

Tot això diu l'article. Com es pot veure, tracta la qüestió des d'un punt de vista aparentment elevat. Però no amb respecte de la matèria, ni tan sols, potser per algun darrer motiu, amb respecte a la veritat.

Farem una declaració rotunda que estem segurs que ningú no pot contradir: els comerciants han comprat, omplert i amparat mercaderia i avellanes. Paguen més car que els Sindicats Agrícoles. Però, precisament per aquest darrer fet, no transporten ni un sol. L'hor generalment menys no ha arribat a vendre a preu més baix que el de compra.

Aquest fet aviat es explica. Els comerciants han comprat fruits secs exclusivament amb destinació al mercat interior. La necessitat que té el Govern de diversos és, per a ella, indiferent. El mercat interior permet pagar a preu més alt que el mercat d'exportació, en el qual té comptat amb la competència formidable de Turquia i Itàlia.

A les dotes: Recurs de cassació interposat per Ernest Alegre i Codina, contra la sentència dictada per la Sala Primera, en el judici de major quantia promougut pel recurrent contra Antoni Riera i Bellent.

Però quan es parla s'ha de saber de què es parla. I perquè un altre dia ho sàpigam, donarem algunes dades que tenen relació amb l'informació gratuïta que enganyu ningú no fa l'exportació de fruits secs.

La Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, als dos mesos d'iniciada la campanya d'exportació de fruits secs, ha fet vendes a l'exterior per la següent manera dividida:

Dòlars ... 25.102 46 Lliures esterlines ... 45.753 - Francs francesos ... 6.782.456 30 No és molt. Ja ho sabem. Però els comerciants, que ningú no els priva d'exportar el gènere que, dignu el que sigui, han comprat, no podran donar la més petita síl·laba d'exportació.

En resposta als uns i als altres, als qui van de bona fe i als qui no hi van, insistim: la taxa que porta a terme la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya és una obra patriòtica que els qui tinguin la responsabilitat del moment han d'adoptar sense reserves, o, si més no, han de respectar-la. Els qui l'ataquen són agents de l'opressió. Els pagesos que no la saben comprendre són orbes. Ella només pensa en el guany d'avui, i la Federació treballa a favor dels interessos permanents de l'agricultura catalana.

Justicia

ABSOLUCIÓ D'UN PROCESSAT

Al Tribunal Popular número 1 s'han sump les vistes que li havien assignades.

Davant el Tribunal Popular número 2, s'ha vist la causa contra Pere Sánchez Fernández, acusat d'un delictes d'homicidi per imprudència.

El processat es trobava a un centre del carrer del Carme, examinant una pistola, se li engrejà i matà un company.

El veredicte ha estat d'absolució i la sentència absolutòria.

EL FISCAL RETIRA L'ACUSACIÓ CONTRA DOS PROCESSATS

El fiscal del Tribunal d'Urgència número 1 ha retirat l'acusació contra Ramon Sabata Vilalta, Manuel Sococna Grifoll i Lluís Casademunt Pinyol, acusats d'un delictes d'activitats feixistes.

El processat que ocupà el bancquet davant el Tribunal d'Urgència número 2, s'ha conformat amb les penes que el fiscal ha demanat: cinc mesos d'arrest, cinc mesos sense poder ocupar càrrecs públics i que sia enviat al front per probar-se comprès en les milícies.

El processat fou detingut en tractar de passar la frontera.

L'ACTUACIÓ DEL JUTGE ESPECIAL SOBRE L'EVAISIÓ DE CAPITALS

Per ordre del jutge delegat del Jutjat Especial sobre evasió de capitals, són citats els titulars de les caixes de seguretat de la Ramon Garriga Nogué, nebot, que no ha pagat cap impost en virtut de les comunicacions individuals que els foren transmesos, per tal que els dies 16 i 17 del corrent es presentin a la dita Baura a fi de lliurar la clau de la caixa. De no fer-ho així els parerà en perjudici.

Serà detinguda tota persona que reparteixi o conservi fulls, cartells o pasquins de caràcter subversiu

Madrid, 10. — A la Direcció General de Seguretat s'ha facilitat la següent nota:

Conocida de todos los ciudadanos la labor incansable que vienen desarrollando los funcionarios dependientes de mi entidad en la persecución de elementos que trabajan en la retaguardia contra el Gobierno legítimo de España...

deparación, a cuyo fin se les autoriza legalmente para que puedan proceder a la detención de todas aquellas personas que como medio de propaganda vayan repartiendo folletos, libelos, hojas, prospectos, etcétera, y además impresos de carácter subversivo.

Més notícies de l'estranger

Tatarescu presentarà avui la dimissió del Govern

Bucarest, 10. — S'ha anunciat oficialment que abans de finir el dia d'avui, el primer ministre, Tatarescu, presentarà al Rei Carol la dimissió de tot el Gabinet. — Començ.

Senyal de dol

Londres, 10. — El Gabinet ha celebrat aquest matí la seva aconseguida reunió setmanal. La majoria de ministres portaven llacs i barret de copa, amb corbata negra, en senyal de dol en ocasió de la mort de Ramsay MacDonald.

Declaracions dels familiars i amics de MacDonald

Londres, 10. — La notícia de la mort de MacDonald ha causat gran sentiment al poble de Leamington, on va néixer el primer ministre. Les espulles seran traslladades a la petita esmentria de Spruifrick, al costat de la seva esposa Margaret MacDonald.

Chamberlain ha renunciat a creure en una debilitació de l'eix Roma - Berlín

Roma, 10. — El butlletí número 6 de la Informaciones Diplomáticas comenta el discurs pronunciat per sir Neville Chamberlain en el banquet donat ahir pel lord almirall de Londres i en assistència d'una cinquantena de personatges.

Acaba donant compte de les vistes rebudes que són les del coronel Burrell, qui s'accedirà per marxar al front, el fiscal general de la República i el president del Tribunal Suprem, Marián Gómez, qui arriba amb passada de València.

TRIBUNAL DE CASSACIÓ DE CATALUNYA

Des d'11 de novembre a dos quarts de dotze: Recurs de revisió en el judici de diversos processats per Climent Arasa i Latorre contra Cesara Moya i Clemente.

EL DESPATX DEL FISCAL DE LA REPUBLICA

El president han tingut ocasió de parlar amb el fiscal de la República el qual els diu que fins que s'acabara el Tribunal Suprem no es podrà establir el límit de determinat, ha establert el seu a la Baura d'aquesta Audiència per tal de poder resoldre els casos que li arriben de la resta de l'Espanya legal.—Pébas.

EL FILI DE MAC DONALD A LONDRES

Buenos Aires, 10.—El senyor Mac Donald, ministre de Domini i delegat britànic a la Conferència del Pacífic, ha sortit vers Londres, amb motiu de la mort del seu pare, Ramsay MacDonald.—Palra.

LLEGIU «CATALUNYA»

Notícies Locals

HOMENAJE AL VOLUNTARIOS DE LA GRAN GUERRA

El personal del Consolat General de França i delegacions dels voluntaris de guerra anorals a Barcelona i ex-combatents, acudiran demà al Cementiri de Montjuïc i al Parc de la Ciutadella, per tal de rebre homenajes als francesos voluntaris espanyols, morts durant la gran guerra.

EL PRESIDENT COMPANYS VISITA LES INDUSTRIES DE GUERRA

Invitats pel conseller de Finances i president de la Comissió d'Indústries de Guerra, Josep Terradellas, aquest matí, a les nou, els diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya al Parlament de Catalunya i els sots-secretaris i directores generals dels Departaments de Governació, Assistència Social, Sanitat, Finances i Cultura, han realitzat una visita a diverses de les fàbriques d'indústries de guerra propietat de la Generalitat de Catalunya.

El bon amic Terradellas — ha seguit dient — home dinàmic, actiu amb grans dots d'organització i de esperat de treball, ha realitzat, amb aquesta activitat que és característica, una obra enorme.

Ha reconegut detingudament la feina de referència i ha rebut diverses vegades l'homenaje dels obrers i tècnics que hi treballen, en forma d'encadenada i de salutacions afectuosíssimes que no cal dir com el President ha sabut correspondre.

Després de la visita, les personalitats esmentades han estat invidades per la Direcció de la fàbrica número 14 amb un lleuger refresc en el qual hi havia representacions dels obrers i tècnics de totes les fàbriques i magatzems de la Generalitat. En acabar-se, Companys ha pronunciat unes paraules.

Ha començat dient el President de Catalunya que la tasca realitzada per les indústries de guerra creades a Catalunya, ran de la lluita que estem sostenint contra el feixisme invasor, són exponentes teòrics del que és susceptible de realitzar l'obrer antifeixista de la nostra terra.

La paraula clara i franca del President Companys ha produït gran emoció en tots els qui l'escollaven, emoció que s'ha traduït al final amb una fermíssima ovarió.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

GENERAL POZAS VISITA EL MINISTERI DEL TRIBUNAL

El ministre de Treball ha estat treballant tot el matí en el seu despatx i ha rebut les visites del general Pozas, del director general de Treball, Quimades, i del director d'Assistència Social, Menares Rog.

EL MINISTERI JUSTICIA VISITA EL PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALA

Aproximadament a dos quarts d'una del matí, ha sortit del seu despatx el ministre de Justícia, amb l'objecte de visitar el Chamberlain de Justícia de la Generalitat, José Gimpera, i el president del Parlament català.

EL MONUMENT L'AIXECAREM DESPRES DE LA GUERRA, DIU EL GENERAL MIAJA I PODRÀ REPRESENTAR UN GRUP DE MILICIANOS D'AQUELLS QUE EN ELS PRIMERS DIES DE NOVENBRE VAREN DONAR LA VIDA PER DEFENSAR LA CAPITAL

Madrid, 10.—Notícia el general Miaja que el Sindicat de Professors de Belles Arts havia llançat la idea d'erigir a Madrid un monument, ha dirigit als astors de la iniciativa la següent lletra:

«Estimats camarades: He lido en la prensa vuestra iniciativa de erigir un monumento para conmemorar el día de la caída de la capital. (Què heu ja per no perdre el vostre honor? Nada. Compliu sin el deber como militares cumplido cualquier militar leal a la República; pero nada más que esto heu ya. Creo, además, que no es oportuno, pues esto sería oportuno al término de la guerra; esto es, después del primer definitivo, que desde luego, será nuestro. Entonces, levantarse

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El ministre de Treball ha estat treballant tot el matí en el seu despatx i ha rebut les visites del general Pozas, del director general de Treball, Quimades, i del director d'Assistència Social, Menares Rog.

EL MINISTERI JUSTICIA VISITA EL PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALA

Aproximadament a dos quarts d'una del matí, ha sortit del seu despatx el ministre de Justícia, amb l'objecte de visitar el Chamberlain de Justícia de la Generalitat, José Gimpera, i el president del Parlament català.

EL MONUMENT L'AIXECAREM DESPRES DE LA GUERRA, DIU EL GENERAL MIAJA I PODRÀ REPRESENTAR UN GRUP DE MILICIANOS D'AQUELLS QUE EN ELS PRIMERS DIES DE NOVENBRE VAREN DONAR LA VIDA PER DEFENSAR LA CAPITAL

Madrid, 10.—Notícia el general Miaja que el Sindicat de Professors de Belles Arts havia llançat la idea d'erigir a Madrid un monument, ha dirigit als astors de la iniciativa la següent lletra:

«Estimats camarades: He lido en la prensa vuestra iniciativa de erigir un monumento para conmemorar el día de la caída de la capital. (Què heu ja per no perdre el vostre honor? Nada. Compliu sin el deber como militares cumplido cualquier militar leal a la República; pero nada más que esto heu ya. Creo, además, que no es oportuno, pues esto sería oportuno al término de la guerra; esto es, después del primer definitivo, que desde luego, será nuestro. Entonces, levantarse

«Estimados camaradas: He lido en la prensa vuestra iniciativa de erigir un monumento para conmemorar el día de la caída de la capital. (Què heu ja per no perdre el vostre honor? Nada. Compliu sin el deber como militares cumplido cualquier militar leal a la República; pero nada más que esto heu ya. Creo, además, que no es oportuno, pues esto sería oportuno al término de la guerra; esto es, después del primer definitivo, que desde luego, será nuestro. Entonces, levantarse

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

GENERAL POZAS VISITA EL MINISTERI DEL TRIBUNAL

El ministre de Treball ha estat treballant tot el matí en el seu despatx i ha rebut les visites del general Pozas, del director general de Treball, Quimades, i del director d'Assistència Social, Menares Rog.

EL MINISTERI JUSTICIA VISITA EL PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALA

Aproximadament a dos quarts d'una del matí, ha sortit del seu despatx el ministre de Justícia, amb l'objecte de visitar el Chamberlain de Justícia de la Generalitat, José Gimpera, i el president del Parlament català.

EL MONUMENT L'AIXECAREM DESPRES DE LA GUERRA, DIU EL GENERAL MIAJA I PODRÀ REPRESENTAR UN GRUP DE MILICIANOS D'AQUELLS QUE EN ELS PRIMERS DIES DE NOVENBRE VAREN DONAR LA VIDA PER DEFENSAR LA CAPITAL

Madrid, 10.—Notícia el general Miaja que el Sindicat de Professors de Belles Arts havia llançat la idea d'erigir a Madrid un monument, ha dirigit als astors de la iniciativa la següent lletra:

«Estimados camaradas: He lido en la prensa vuestra iniciativa de erigir un monumento para conmemorar el día de la caída de la capital. (Què heu ja per no perdre el vostre honor? Nada. Compliu sin el deber como militares cumplido cualquier militar leal a la República; pero nada más que esto heu ya. Creo, además, que no es oportuno, pues esto sería oportuno al término de la guerra; esto es, después del primer definitivo, que desde luego, será nuestro. Entonces, levantarse

Aquest número ha passat per la censura

VIVIM EL PERIODE INICIAL D'UNA CONFLAGRACIO

(Ve de la primera pàgina)

France la proximitat d'una zona d'influència alemanya, tan gran i tan estranyament situada com és el Marroc espanyol. La reacció francesa, sense que això l'impedís, naturalment, abocar-se com a monopolitzadora del patriotisme, culpa a Hitler a l'estranger les portes del seu país. Igual conseqüència moral que els nostres superpatriotes, idèntics procediments, han de menjar-los inevitablement a la mateixa fi. Ara, a la llum de les fogueres d'odi enceses en la seva pròpia llar, començarà a comprendre França l'error comú des del principi de la universitat feixista a Espanya. (No hauria estat més aviat intercedir des del primer moment en la qüestió del Marroc, el protectorat del qual havia estat confiat a Espanya, d'acord amb el Tractat d'Algeria del 1906 i en la conclusió del qual França té un paper principal?) No hauria estat més indicat, per a la defensa dels propis interessos de França, fer pes a la balança de la influència espiritual del soldat sobre el poble marroquí, en lloc d'abandonar-la a mans d'un jefista indigne, venut des del primer instant als generals traidors? És difícil d'explicar-se els motius de l'actitud de França, en aquest i altres aspectes del problema que seria llarg d'enumerar; però el més greu dels recents esdeveniments de la zona francesa del Marroc, no resideix en el fet únicament dels disturbis; el succeït va molt més enllà, ultrapassa les pròpies fronteres del Magreb i s'estén

NOTA INTERNACIONAL Ramsay Mac Donald ha mort

A conseqüència d'un atac cardíac ha mort a l'edat de 71 anys Ramsay Mac Donald, fundador i ex-líder del Partit Treballista anglès. En els inicis de la seva llarga vida política havia pertanyut també al Partit Treballista Independent. Fou un talent de primer ordre, i la característica més acusada de la seva personalitat era la voluntat inescapable que posava en les empreses que escometia. La formació socialista de Mac Donald, però, no ultrapassà la típica manera anglesa. Car, de fet, la durada de la posició socialista d'aquest polític anglès va ésser de dotze anys, de 1900 a 1911, o sigui, tot el temps que milità en els rangs del Partit Treballista Independent. A partir del 1911, es convertí al treballisme ortodox i començà la seva duvellada com a home adscrit al moviment obrer. La seva gestió durant la guerra i en el govern socialista del 1923, com també en el govern liberal del 1924, del qual era primer ministre, palesa el viratge que Mac Donald, massa feble o massa tícid, es veié portat a fer. La seva dimissió presentada al rei d'Anglaterra l'any 1925, fou, finalment, la darrera acció política. Mac Donald, mancat de partit i de col·laboradors, no podia fer front a les circumstàncies interiors i exteriors. Entre altres càrrecs, exercí els de Conseller Privat, Primer Lord del Tresor i el de secretari del Foreign Office. La tasca periodística i d'escriptor de Ramsay Mac Donald fou molt remarcable, car alguns dels seus llibres han estat traduïts a diverses llengües. Ramsay Mac Donald és un record excessivament llunyà per la classe treballadora internacional. Avui, no compta.

DELBOS A BRUSSELLES

Brusselles, 10. — A la 1'15 ha arribat a Brusselles M. Delbos, acompanyat del director del seu Gabinet, M. Hochal. Avui s'entrevistarà amb Eelen i Norman Davis. — Fabra.

EL JAPO CONTRA EL TRACTAT

Tòquio, 10. — Malgrat els desmentiments oficials, la Premsa continua fent una campanya unànime a favor de la repulsió del Tractat de les Nou Potències. Tots els periòdics publiquen articles enumerant els greus perjudicis que aquest Tractat pot reportar a l'expansió japonesa. — Fabra.

ELS PARATS A ANGLATERRA

Londres, 10. — El nombre d'obridors sense feina, el 18 d'octubre passat, era d'1.300.249, amb un augment de 51.045 sobre les xifres de l'any passat. — Fabra.

CONSTRUCCIO D'AVIONS

Washington, 10. — El Departament de Guerra ha encarregat la construcció de 95 avions de bombardig. — Fabra.

CURIOS MUSEU

Viena, 10. — S'ha inaugurat en aquesta capital un curiós museu, destinat principalment a demostrar al públic els perills que en els diferents aspectes presenta l'electricitat. El museu ha estat organitzat pel professor Jelinek. — Fabra.

INSTITUT CINEMATOGRAFIC

Roma, 10. — Aquest matí Mussolini ha inaugurat els tallers del futur Institut cinematogràfic. La cerimònia, com totes les del feixisme italià, ha estat revestida de grans desfilades militars, discursos, etcètera. — Fabra.

UNA ALTRA VICTIMA

Berlin, 10. — Bernard Sander —condemnat a mort per l'anticonstitucional Tribunal del Poble, per espionatge— ha estat executat aquest matí. — Fabra.

MOR D'UN TEORIC SOCIALISTA

París, 10. — Ha mort el teòric socialista Lucien Deslauriers, a l'edat de 60 anys. Havia escrit nombrosos obres i estudis sobre economia social. — Fabra.

AL DOMICILI D'UN PERIODISTA

París, 10. — El corresponent de «Le Matin» en Roma afirma que ahir la policia francesa feu un registre i s'apoderà de nombrosos documents del domicili del periodista francès de Roma. No s'ha donat cap explicació oficial d'aquest incident. — Fabra.

LA POLICIA FRANCESA HA RECOLLIT UNA REFUGIADA ESPANYOLA QUE AFIRMA ESSER FILLA DE NAPOLEO III I DE L'EMPERADRIU EUGENIA

París, 10. — La policia recollí a l'estació d'Austerlitz una dona d'aspecte avançat, que rondava per allí. Conduïda a la comissaria la veïeta de referència, que vestia potrament, declarà, explicant-se en mal francès, que era una refugiada espanyola sense recursos i, a l'efecte, mostrà la seva documentació consistint en un salconduit del governador de Guipúscoa i un passaport del consolat de França a San Sebastián. Els dos documents anaven estesos a nom d'Isabel Bonaparte i Montijo. Isabel assegurà que era filla de Napoleó III i de l'emperadriu Eugènia de Montijo, encara que existia la contradicció que els seus documents declaraven que ella va néixer el 1875, éssent així que l'emperadriu morí dos anys abans. Interrogada al dia següent per un comissari especial, Isabel Bonaparte i Montijo declarà que tots els seus béns li havien estat confiscats per les autoritats espanyoles. Afegí que li seria difícil recuperar-los per trobar-se emparentada amb quasi totes les famílies riques d'Europa, a més d'ésser amiga particular del Negus i de madame Doumergue, esposa de l'actual president de França d'aquest copion. La doneta, reconeguda com a tal, ha estat allotjada al refugi de l'Estret de Salcrat i ha rebut un socors del consolat d'Espanya. — Cosmós.

UN CAS EXTRAORDINARI L'any 1863 fou declarat «tuberculós incurable», i acaba de morir a l'edat de norantavuit anys

Metz (França), 10. — Els periòdics dotzen compte del cas extraordinari registrat al llogaret de Bubi (Lorenz), on un catòlic anomenat Pierre Mathieu, reconegut en 1863 com a tuberculós incurable, acaba de morir als 98 anys d'edat. L'any 1860 fou incorporat Pierre Mathieu a un regiment de dragons, i tres anys després, per diagnòstic de diversos metges que el reconegueren definitivament, fou declarat tuberculós incurable, pronosticant que la seva vida s'extingiria aviat. El malalt continuà fent al camp la seva vida normal fins als 88 anys, en què ingressà en un establiment de veïets de Sarrebourg, en el qual acabà de morir de longevitat. Com que tot demostra que el diagnòstic dels metges era exacte, es pregunta els homes de ciència quina raó ha pogut fer que la tuberculosi incurable permetés al campet lloceós viure trenta anys amb excel·lent salut. — Cosmós.

EL GOVERN XINES HA DECIDIT ACTUAR...

(Ve de la primera pàgina)

de Mouree per a l'Extrem Orient. Aquesta política no va dirigida contra ningú, ni ningú no es pot sentir molestat, sinó és que cerca protegir imperialment a l'Orient. No volen que ella amb França ni Anglaterra. Tampoc els Estats Units no s'han de sentir molestats pel fet que una altra Potència implantí a l'Àsia la doctrina que Washington ha establert al Nou Món. Naturalment que podria esdevenir alguna cosa desagradable si els Estats Units tractessin d'oposar-se a la política expansionista del Japó. En aquest cas s'anunciarien les dues doctrines de Mouree, i resultaria inevitablement, almenys, una enèrgica zona d'armament. — Cosmós.

EL PACTE SANCIONAT

Tòquio, 10. — L'emperador Hiro Hito ha sancionat aquest matí el Pacte Tripartit. Anticomunista signat a Roma entre Itàlia, Alemanya i el Japó. — Cosmós.

MOBILITZACIO DE TOTS ELS RECURSOS

Tòquio, 10. — El Consell de ministres ha acordat procedir a la mobilització de tots els recursos naturals del país. — Cosmós.

L'ACTIVITAT A XANG-HAI, SUSPESA

Xang-Hai, 10. — Pràcticament s'ha suspès tota l'activitat a Xang-Hai. Els voluntaris, col·locats als terrats de les cases, omplint del carrer o a les finestres, seguien el bombardig de Nantao. Igualment, oficials i mariners dels vaixells estrangers ancorats al port s'han reunit per tal de seguir les maniobres dels avions japonesos. Ha caigut metralla d'una bomba en la concessió francesa, sense provocar víctimes. A les 12'30 ha cessat el bombardig de Nantao. — Fabra.

BOMBARDEIG DE NANTAO

Xang-Hai, 10. — A les tres de la tarda ha començat la batalla en la part oest de Nantao. Les metralladores i les explosions de les granades se senten perfectament. Dintre avions japonesos en grups de tres, apareixen a les 14 hores sobre Nantao i bombardegen violentament. Les bombes cauen en

Es possible que Von Ribbentrop substitueixi Von Neurath en el Ministeri d'Affers Exteriors

Berlin, 10. — Als mitjans oficials se declara no saber res sobre un canvi imminent de les funcions de von Ribbentrop. Però remarca que von Ribbentrop, després de la seva arribada a Roma, Ribbentrop s'entrevistà amb Hitler i marxà immediatament cap a Londres. Això és interpretat en el sentit que el moviment diplomàtic a què es referia la Premsa espanyola trigarà encara. Amb tot, als mitjans oficials s'espera que després de la signatura de l'acord germano-nipò, el rull d'activitat de Ribbentrop ha augmentat considerablement. Afegint així el "factus" que "Hitler

aprecia sobretot els mètodes actuals de l'ambaixador alemany a Londres, i que s'aprofitarà la primera oportunitat per a ampliar encara més el marc de la seva missió. Per bé que — com hem dit — no hi ha res de cert, circula els més diversos rumors sobre l'assensió possible de von Ribbentrop podria ésser objecte. Alguns especulen el fet que Ribbentrop exerciria certes funcions fins ara reservades al ministre d'Affers Exteriors, i el designen com a successor de von Neurath, qui actualment té 84 anys i té intenció de retirar-se. — Fabra.

EL PERILL COMUNISTA ES SECUNDARI

Viena, 10. — Als cercles polítics ben informats hom declara que Austria no s'adherirà de cap manera al pacte anticomunista italo-italo-alemany, per considerar que "el perill comunista" és secundari, i que la policia és suficient per a fer-li front. A més, hom posa de relleu que la norma política austriaca és no participar en la política de blocs, i molt menys ideològics. — Fabra.

GENERAL ROMANES QUE INTENTA SUICIDAR-SE

Belgrad, 10. — El general Yuliy Tomix intentà suïcidar-se ahir. Es troba a l'hospital. Tomix era comandant de Belgrad i, segons el testament del rei Alexandre, supleix eventualment del príncep Pau com a primer regent. Hom atribueix la decisió del general a qüestions personals. — Fabra.

Els oficials italians van deixant la pell a Etiopia

Roma, 10. — En les operacions de policia portades a terme a Etiòpia durant el passat mes d'octubre trobaren la mort als oficials, dos sots-oficials i un escamier negre. Durant el mateix període, i a causa de malalties o accidents, moriren sis oficials, dos sots-oficials, 23 soldats i 10 militians. No ha estat publicada la llista dels soldats indígenes morts durant les "operacions de policia" o per malalties o accident. Finalment, a causa d'accidents o malalties, moriren durant el passat octubre 77 obrers establerts com a colons a Etiòpia. — Cosmós.

L'ORDRE PUBLIC

EL SECRETARI DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA VISITA EL DIRECTOR DE SEGURETAT. El director de Seguretat ha rebut les visites del senyor Santaló, del secretari del president de la República i del comandant militar de la Plaça, senyor Josep Guivellandó. — Fabra.

L'objectiu principal del pacte anticomunista és aïllar la U. R. S. S. de les seves amistats occidentals

Roma, 10. — Segurament per a contestar anticipadament les intercessions que hom farà, a l'estranger, a la visita fet ahir per Boris Stein —ambaixador soviètic— a Ciàno —ministre italià d'Affers Exteriors—, en els cercles polítics es declara que l'objectiu principal del Pacte anticomunista italo-germano-nipò és aïllar la Rússia soviètica de les seves amistats occidentals. Boris Stein ha fet saber a Ciàno que el seu Govern considerava el Pacte com a poc amistos i —es declara a Roma— el Govern de

Impressió de la sessió celebrada ahir al Parlament de Catalunya

Abans de començar la sessió era fàcil d'endevinar el que passaria. Els diputats conversaven als passadissos del Parlament amb una gran tranquil·litat d'esperit. El conseller d'Economia, Joan Comorera, va aparèixer dins la presència del vestíbul, amb un clar, bell vermell al trauc. Un home que porta una flor damunt el pit és incapaç de mostrar-se pessimista. De seguida que turen setore vermell i clar que portava el trauc el casada Comorera, ja varen tenir el presentiment que la sessió s'encoliraria plàcidament. I així fou en efecte. En arribar el president Companys, acompanyat dels consellers de Governació i de Cultura, fou saludat entusiasmament per la minoria socialista que es trobava al vestíbul. El president Companys es va dirigir al despatx del president de la Cambra, Joan Casanoves, on el migdia havia celebrat una conferència amb el membre del directori de l'Esguerra, Martí Barrera. A tres quarts de quatre convençut va el secretari a llegir l'acta de la sessió anterior. Seguidament féu ús de la paraula el cap de la majoria M. Galés. La seva tasca no era gaire difícil, perquè els diputats que l'escolliren estaven completament d'acord amb la tesi que defensava. El diputat Galés, no va pronunciar un parlament, sinó que es va limitar a informar. Cal reconèixer que va estar afortunat. La seva tesi fou aquesta: si el Parlament va retenir el President de convocar noves eleccions legislatives, després de les actuals circumstàncies, és natural i lògic que, havent-se prolongat la vida del Parlament es prolongui també el mandat del President. Aquesta és una raó jurídica que té una gran consistència. El President ha de declinar els seus poders en constituir-se un nou Parlament; però mentre funciona l'actual que va elevar-lo a la més alta magistratura de Catalunya, ha de continuar exercint les seves funcions. Els raonaments del cap de la majoria van ser breus i essencials i de la Cambra. Seguidament fou llegida una proposició signada pels representants de totes les minories. Els representants de la minoria socialista i d'Acció Catalana van pronunciar breus paraules per tal d'explicar a la

telegrafar-vos per a traslladar-vos l'acord adoptat de protestar entusiàsticament del criminal bombardig de què l'aviació feixista va fer víctima la població civil de Lleida. "Comissió Executiva Socialista, davant criminal bombardig estatunidès, expressa W. E. la seva condonació més profunda i sentiment viu nostra solidaritat". El President de la Generalitat ha correspost en consultar efusivament els anteriors telegrams. EL COBRAMENT DE LA CONTRIBUCIO INDUSTRIAL. Fets públics els itineraris de cobrament voluntari corresponents al quart trimestre d'enguany, de tots els pobles de Catalunya, el Servei de Recaptació de la Generalitat fa saber que es troben al pagament els rebuts per Contribució Industrial. Utilitada 1.ª, Telefons d'automòbils, Urbana, Bauxita, Solars i Aprofitaments hidroelèctrics.

TELEGRAMES DE PROTESTA

Entre els nombrosos telegrams rebuts pel President de la Generalitat per tal de protestar del bombardig de l'aviació feixista sobre Lleida, figuren els següents: "La Comissió Executiva de la U. G. T. acordà en la seva reunió del dia 4

EL BOXADOR APORRINAT

-Vos hi canteu sovint, per ràdio?
-Dois cops cada setmana.
-Doncs, a mi m'agradaria boxar per televisió.
(De "Le Rire")

LA FALSIFICACIÓ ÉS UNA INDÚSTRIA DE MODA ALS ESTATS UNITS

PER COMBATRE ELS FALSIFICADORS, HA ESTAT NECESARI ORGANITZAR UNA POLICIA ESPECIAL, QUE ESTÀ EN CONTACTE AMB TOTES LES BIBLIOTEQUES I MUSEUS

Les biblioteques i els col·leccionistes nord-americans estan constantment exposats a les astutes malfeites d'estafadors que practiquen el fet fals que consisteix a vendre falsificacions admirables: imitacions i autènticitat de les quals no tenen escrupol de provar.
L'astúcia i l'habilitat dels falsaris són tals que per a combatre'ls ha estat necessari organitzar a Nord-Amèrica una policia especial, dirigida per Mr. William Bergquist, pentanem detectiu de gran classe.
La brigada que dirigeix és la dels detectius de llibres i documents. Recrutada i formada pel mateix Bergquist, aquesta corporació en mans de contacte permanent amb les biblioteques públiques i els museus dels Estats Units.

Mr. Bergquist i els seus ajudants van acabar per descobrir a, veritable s'afar d'aquelles cartes, venudes a bon preu als aficionats. El falsificador no va tardar a confessar el seu delictat, i també la manera com havia pogut procurarse un feix del paper autèntic, amb el qual enganyava els experts.
-Havem comprovat la mateixa -va dir- que les lletres de Lincoln, les veritables, estaven escrites en un paper que portava la marca «Miner's 1811», de gran format, em vaig posar en campanya per tot Amèrica per tal de trobar llibres vells de comptabilitat fabricats per la mateixa manufactura i que tenen la marca en cada pàgina. I llavors vaig trobar una certa quantitat dels llibres els quals que havien quedat en biver, o bé amb poca escriptura. Retallant-los vaig poder donar a aquelles pàgines el format precís, corresponent al paper de les cartes de Lincoln. Quan el paper no estava prou enlluïrat pel temps, jo mateix havia d'humidificar-lo amb aigua barrejada

40 dies en el Govern de la Generalitat. - El que vaig fer i el que no em deixaren fer, per Joan P. Fabrega.
En aquest llibre, ple de dades interessants, el primer conseller d'Economia que la C. N. T. tingué al Govern de la Generalitat fa un recull de la tasca realitzada per ell a l'economia departament. No cal que recordem quina ha estat aquesta tasca, perquè, havent estat les primeres passes reconstruïtives de la nova Economia, tothom la pot recordar sense que, ara, en fem esment.
El més interessant de tot no ha estat pas la tasca realitzada, sinó la que no li deixaren fer, segurement perquè havia d'èsser més instrumental i investigadora.
Contra el que és costum tractant-se de llibres interessants per llur valor constructiu, desistim de fer-ne una crítica estesa. N'hi ha prou amb recomanar, als qui per habilitat solen estar orientats de les coses de casa nostra, que llegin aquest llibre alligat.
Hi trobaran explicades algunes qüestions que ara i que ja no són tan freqüents d'èsser, i també elements de judici suficients per a bastir raonaments que expliquin desordenats lets pèns d'interès i de molta transcendència.
Això és tot el que cal dir, de moment, del llibre del dia 10 al Govern de la Generalitat, que ha estat editat per la Casa Editorial Bosch, Aparat 928 - Barcelona.

RADIO BARI, ELEMENT DE PERTORBACIO INTERNACIONAL

Gibuti, Tunis, el Sudan i les possessions angleses, amenaçades per Mussolini

EL MINISTERI DE PREMSA I PROPAGANDA ITALIA REDACTA DOCUMENTS EN VINT-I-VUIT LLENGUES AFRICANES

"Es indubtable que l'agència que es desenvolupa en els països Àrabs del pròxim Orient és, si no fomentada, almenys sostinguda i agudada per Itàlia", diu "La Llanterna".
De fa ja llarg temps, els agents italians treballen per aconseguir el Mida musulmà, els dos Potències colonials, França i Gran Bretanya. El llac radiofònic de Bari, creat per a difondre la propaganda feixista a l'Àfrica i als Balcanis, ha vist créixer la seva potència de mica en mica i estendre el seu radi d'acció. Des del seu origen, l'E. J. A. R., societat radiofònica italiana, dona les emissions en diverses llengües orientals. Des que s'agudà la tensió Italo-britànica s'han multiplicat les emissions en llengua àrab, que han adquirit un caràcter nacionalista cada vegada més violent. A Palestina, al·lavenc instal·lats a les plaques públiques han arribat de vegades una multitud considerable en les hores d'emissió de l'estació italiana.

LA FISIONOMIA DE CATALUNYA

Cal que tinguem present que els pobles, les races, a mesura que perden l'ur fisionomia material, s'accentua l'ur fisionomia espiritual. En el treball de la nostra guerra, això ja ho hem observat. I quan la fisionomia espiritual dels pobles greus un cert més centellat, és en el precís moment que tenen que aquella estructura política que forma l'ur fisionomia material els ataca de les guerres i les revolucions in pugnat enderrocar.
Aquells que estimen molt una cosa sempre pensen que el més petit incident els fa pot arribar. I les guerres no són solament causes de fisionomia política, sinó la geografia, i aquesta és la mare de tots els altres aspectes que aquest casot geogràfic pot notificar.
Pels atacs de la guerra, fins ara, Catalunya no ha perdut gens ni mena la pròpia fisionomia geogràfica. Es manté tan senzilla com abans d'incidir-se la subversió feixista. No podem pas dir el mateix de l'especte polític, social i espiritual. I és que quan els pobles no han assolit una absoluta independència, malgrat que hagin obstat llibertats polítiques i socials i s'erin l'ur fisionomia geogràfica intacta, el canvi d'aquesta mateixa fisionomia d'altres terres germanes pot influir autònticament en la pèrdua aparent de l'ur fisionomia política i ètnica. Diem autònticament, perquè no calen decrets del Govern Central, per a canviar-la. La raó o la necessitat d'aquests Decrets, en el futur, radicaria, passades les necessitats guerreres del moment, precisament en aquest automatisme, per la immigració, a Catalunya, dels nostres germans de les terres ibèriques envaïdes, els quals les necessitats de la guerra els obliguen a acollir-los i tractar-los com a germans. I ells, per aquesta nostra generositat, tenen el deure, com ja els ho va dir el ministre de la Governació, de respectar-nos com a catalans per trobar-se dins d'una terra lliure, llibertats que ens foren atorgades pel mateix règim que amb aquesta guerra defendem. Ai, la l'amanestació als nostres germans de les terres d'Ibèria que contenen amb nosaltres que els va adreçada degut al tenor de preparar els mateixos efectes que apuntem. La consistència de diversitat de races i de llibertats polítiques distintes és cosa arcaica.
Ja hem dit que Catalunya serveix la fisionomia geogràfica intacta. No podem dir el mateix de Castella. En els aspectes que ja hem assenyalat passa a la inversa que a Catalunya, perquè conserva la seva fisionomia ètnica autèntica, Catalunya, aparentment, no. Repetim que és degut a la immigració.
MADRID I BARCELONA. - Les guerres, en tot que afecta les reivindicacions dels pobles que les sostenen, solen donar resultats paradoxals, i en el cas de Catalunya ho tinguem present.
Barcelona s'ha estentupat, per raons i fets de la guerra, la capitalitat d'Ibèria, i justament per això (raci ja existeix un bri de paradoxal), perquè ha mantingut la seva fisionomia geogràfica intacta. Barcelona, en el mapa de l'Espanya lliure, a unan dels esdeveniments de la guerra, de mica en mica s'endina més al cor de la nació, mentre que Madrid roman més a la vora. No és tan sol per la signada del Govern Central a Barcelona, que la nostra ciutat s'està accentuant la capital d'Espanya, sinó també per la línia geogràfica que sus dibuixen els incidents de la nostra lluita.

amb aigua. La resta; imitar la tinta, la ploma i l'escriptura de Lincoln, admetre els seus trets més personals, no era més que un joc de criatures.
Davant la meoria de l'home, Mr. Bergquist no va dubtar ni un moment que havia atorgat un falsificador de tanta escola. Una primera visita al seu domicili va permetre establir que l'individu tenia una sèrie de departaments en altres ciutats, en els quals es va descobrir després un nombre considerable de cartes admirablement falsificades, i que portaven les firmes de Benjamin Franklin. Cada una d'aquestes lletres es referia a un fet veridic, o probable. Els preus d'aquestes preteses pèquies varien entre 10.000 i 40.000 dòlars.
Va ésser també Mr. Bergquist qui, amb l'ajut de Walter Thompson, fill del famós director d'oposicions, va desemmascarar, fa alguns anys, un a bre falsificador, l'italià Tullio Nicotri, hàbil i hàbil i que, segons sembla, va començar Drago, el va imitar i es va fer passar per ell. Des d'aleshores, feien veure que es tractava de papers de la col·lecció del Tsar, no va tenir cap dificultat a col·locar a Nord-Amèrica a preses falsos, cartes, sobornis, compensacions manuscrites de Monet, Haendel, Wagner i altres. Les sames així estables per Nicotri, fals director d'oposicions, però autèntic falsificador, s'eleven a més de 200.000 dòlars.
Entre els falsificadors més eficients del passat o del present correspon un lloc d'honor al val dir-ho al famós Lucas, d'origen francès, qui, en el segle passat, havia falsificat a la ratlla de 25.000 cartes. S'havia especialitzat en la fabricació de cartes de Colom, Lafayette i Rochambeau, així com del seu emul Spring, autor de la major part de les preteses cartes de George Washington.
En la perplexitat de Mr. Bergquist i de la seva brigada que es degut també el descobriment de les falses llibres del general Jackson, mortalment ferit en una de les batalles de la guerra civil. Caigut en el camp d'honor, el general portava una biblia, la tapa de la qual es va robar en la seva sang. El llibre autèntic fou enviat a la senyora Fanny Jackson, filla del general. En la primera pàgina, el volum portava la inscripció efectuada pel mateix autor i sobre M. R. H. Morrison, el 28 de desembre del 1861. I en la darrera pàgina aquesta altra anotació: «Compliré amb el meu deure fins a la fi. Que Déu disposi de la resta. Bonneville Jackson».

LA LLUITA A L'EST LA DERROTA SOFERTA PELS FACCIOSOS HA ESTAT TERRIBLE Ha estat batuda una concentració enemiga als voltants d'Ibort

COMUNICATS OFICIALS
Exèrcit de terra
Centre. - Els rebels han efectuat una descoberta als voltants de la Casa Escalante, prop de Navagallera, i han arribat fins a un centenar de metres de la nostra línia. El foc de les nostres forces els ha dispersats i els ha causat baixes. En altres sectors, activitat manifestada per troteig i canoneig.
Est. - Els rebels han tornat a insinuar en llur pressió sobre les posicions pròpies de l'Alt Aragó. Han estat energicament rebutjats i han sofert un seriós castig, amb baixes vistes i pèrdua d'armes autòmàtiques. S'han fet cinc presoners.
Andalusia. - L'enemic ha hostilitat les nostres posicions d'El Chorrillo (Granada) amb foc de morter i metralladora. Al de Hoyos Virgen, línia tirois. La mateixa activitat al sector de Píres.
Llevant. - Hostilitat de petites concentracions enemigues a les zones de Hozas i Puerto Escudón. En altres sectors, troteig.
FUGIDA DESORDENADA
Bellaunya, 18. - Amb extraordinària intensitat l'enemic, acurrit de Casetas Balanera i amb gran nombre de forces, va reprendre ahr

L'OBRA DEL FEIXISME

Castells de cartes

A propòsit d'això, hem de subratllar el plec italià incondicional. Mentre Bari orientava així la seva activitat, el comandant Montañana, en una informació a l'Institut Internacional d'Intel·lectual, es pronunciava contra la propaganda política i social "indomitable" feta per la ràdio de certa pallos d'arribada de les seves fronteres. I demanava que cada Estat es comprometés a eliminar dels programes els elements "perjudicials a les bones relacions internacionals". Però quan a Gibraltar la Societat de Nacions va voler realitzar sobre aquesta base un conveni internacional, Itàlia procurà no participar-hi!
Actualment, la propaganda destinada a l'estranger ha pres tal increment en els programes italians, que s'ha fet necessària una reorganització completa dels serveis. Aquesta ha entrat en vigor el dia 28 d'octubre amb la inauguració de quatre noves estacions emissores. El lloc-estació de Bari, de 20 Kw, i el de Roma, de 50 Kw, se distribuïren els programes i emeten i emillan l'estació d'Ona curia de Roma, Bari s'emancipà dels pallos àrabs, de Turquia i de Grècia. Cada dia, a les 12.30, s'obria la estació d'irradiació àrab i informacions en llengua àrab. Les emissions per a Turquia i Grècia es donen en turc i en grec. I l'emissió destinada a Grècia comença per l'himne nacional hel·lènic, cosa que constitueix una evident maniobra de "camuflatge". Es donen també emissions en albanès, serbi, romanès, hongarès, espanyol i francès. El lloc-estació de Roma s'emancipà de la propaganda en la zona occidental de la Mediterrània.
Es comprén que una propaganda organitzada així, amb tant de compte, ha de donar resultats sobretot, no havent fet res Anglaterra i França per a reaccionar per mitjà de l'estació egípcia d'El Cairo i de Radio-Marre, que negligia les emissions d'interès per a les poblacions àrabs.
L'activitat radiofònica no és, per altra part, sinó un aspecte de la propaganda feixista a les Colònies. En el Ministeri de Premsa i Propaganda, una secció que ocupa 300 empleats, redacta documents en 28 llengües africanes, i s'ocupa especialment de les colònies angleses. Palestina no és sinó una part del front d'atac de la propaganda italiana. Aquest front s'estén fins al Marroc, Egipte i Líbia, on Mussolini envia ara reforços militars, són considerats com una mena de

RAMON JORDA

DE "GIUSTIZIA E LIBERTÀ"

Trinitat, octubre. — A Gradisca, els soldats del regiment de caçadors que hi es desolats han rebut...

CREUEN EN TOY MENYS EN EL PAGAR

Torí, octubre. — Per a obligar els petits propietaris a contribuir a la subscritció de 200 liras per a l'empenya nacional, ha calgut...

EL QUE ESCHIU PITRO GRAZIANI DES DE DETROIT (EE. UU.)

"L'operació monstruosa de marxificar la humanitat, que hom ha de considerar ja fa molts de temps, en té part en la història dels pobles civilitzats. El sinisme i la covardia de certa governança ha arribat a un extrem que dignifica qualsevol persona amb un bit de civilització."

UN DIPLOMÀTIC NAZISTA

Es, indubtablement, un dels oradors més distingits. És el cònsol alemany a San Francisco de Califòrnia, i es titula Herr Manfred von Killinger. És autor d'una estúpida i inútil autobiografia que el mateix qualifica, pretensiosament, de "Serious i divertit moments de la vida d'un revolucionari".

BARALLA DE DEUS

El periòdic mensual "De Consciència" crea que exhibeixen seriosos dificultats per a fer que s'entenguin el dels dels lectors, el dels dels autors i el dels dels magisteris per tal que l'espèrta i el que resulti de la barreja de religions i d'instints cristològics establint amb gran èxit a les regions espanyoles dominades pel feixisme sigui el punt de confluència, o el més no, de civilització. Per a sublimar la qüestió reclamem la presència de Boda.

PRO ESPANYA

Diu el "Daily Worker" del dia 2, que detenció de moltes de persones donaren, a Newcastle, Leeds, Bristol, Edimburg, South Wales i Londres, les herongades als organitzadors de la graniosa campanya pro Espanya que es realitza sota els auspicis del Partit Treballista. Aquesta immensa campanya de missatges i assemblees és portada sota la direcció del Comitè de campanyes pro Espanya del partit que hom esmenta. Abir (4 de novembre) es prengueren acords de gran importància. Si és veritat, ja ho coneixerem pels efectes.

VOLTANT PEL MON

Distribució del Planeta

Tres quartes parts de la superfície habitada de la Terra es troben a mans de sis nacions. En la quarta part restant es troben sis altres sisentades nacions. La superfície total de terra ferma del planeta és de cinquanta mil milions de mil·límetres quadrats. Treient milions cent cinquanta mil mil·límetres quadrats, o sia una quarta part del total, restaria una setena part del total. El país que té més superfície és el dels Estats Units, amb vuit milions cent quaranta-quatre mil mil·límetres quadrats, és a dir, el país més gran de la Terra. El segon més gran és la Unió Soviètica, amb set milions quatre-cent-cinquanta mil mil·límetres quadrats. El tercer més gran és el dels Estats Units, amb set milions quatre-cent-cinquanta mil mil·límetres quadrats. El quart més gran és el dels Estats Units, amb set milions quatre-cent-cinquanta mil mil·límetres quadrats. El cinquè més gran és el dels Estats Units, amb set milions quatre-cent-cinquanta mil mil·límetres quadrats. El sisè més gran és el dels Estats Units, amb set milions quatre-cent-cinquanta mil mil·límetres quadrats.

Nines mortes

Tota els anys al Japó, es celebra el dia de les novines mortes. Ara no fa pas molt, a Tokio, hom ha canviat un ofici a la memoria dels operaris de dotze mil nines mortes durant l'últim any. Trossos de noves representen dament de l'argenteria a l'hospital de nines mortes. Un accident horribilíssim va matar unes quantes nines i un altre accident, mentre els infants estaven pel repòs de l'ànima de les nines mortes, van, segons la religió budista, fins als objectes inanimats contenint una part viva que és capaç de pertorbacionar-se. (De «Alliance News»)

Jaciments de plati

Itàlia es proposa explotar activament els jaciments de plati ja descoberts a Etiòpia. De moment, els treballs es limiten a dues explotacions situades a Dess: Birbir i Jubba; aquesta última és a la vora del riu Birbir, en el districte de Wollaga; aquest riu pertany als afluents del Nil Blanc. El plati es troba en els jaciments superficials, així com en els algaonats del Birbir i d'algun dels seus afluents. El terme mig dels jaciments superficials és de 0,5 fr. a 0,75 per metre cúbic. L'exploració es farà durant l'estació de les pluges, perquè això facilita les operacions de lavatge; durant l'estació de l'estiu resten interrompudes les operacions. Una importància important de plati es perd, sobretot partícules molt fines, degut a la naturalesa primitiva del material i dels mitjans que s'empren.

VIDA MILITAR

UN NOU CURSET PER A AUXILIARIS I MONTONIS PER A L'EDUCACIÓ MILITAR. Dilluns vinent començarà un nou curslet itinerari per a auxiliars i montonis espanyols de l'Educació Militar. Podràn inscriure's a aquest curslet tots els esportistes de les lligues que no hagin estat encara denunciats i que actualment s'entrenen, que vulguin trindar l'entrenament en la preparació física pre-militar.

132 BRIGADA MIXTA

Es posa al coneixement dels familiars del personal de la 132 Brigada Mixta i del poble en general que a partir de la present setmana queda establert un servei de paquets exclusivament per a aquesta Brigada. La sortida del camió tindrà lloc tots els dijous, des de la Representació de la segona Brigada, en aquesta plaça, entre de setena, 28, baixos (edifici BIKKI), en horari de dirigit-se en llurs domicilis.

La Premsa del matí

COMPANYS REELEGIT

"La Humanitat, ssa de la presidència de Companys a la Presidència de la Generalitat, per el vot a favor i l'entrada en la sessió d'ahir del Parlament català, fa la següent valoració d'aquest home: "És investit d'aquella confiança universal que Lluís Companys rep per la seva tanca. Ajudem-lo tota. És de totes les ideologies i de totes les organitzacions, perquè el President de Catalunya, Lluís Companys, és el President de tots. L'efortera per a tota. El guiant el timó de l'embarcació batuda per pressions estranyes i incomprensibles, advertit per la seva afurada percepció de la quantitat enorme de sacrifici que ens imposa el bé suprem, que és la nostra llibertat, sabrà conduir el vaixell que és Catalunya amb primorosa destresa vers la victòria final. I tots sabem, en el fons de la nostra consciència, i sense altra mesura de judici que la nostra lleialtat, que Lluís Companys salvarà de la Revolució tot el salvable. I que la seva permanència assegura la llibertat del poble català i del poble espanyol lliure i la República."

UNIO DE LES DONES

Prestitant el I Congrés Nacional de la Dona, "Trèbol" arriba a aquesta apreciació de conjunt: "El I Congrés Nacional de la Dona ha estat una línia inimitable d'intel·lectualitat, harmonia i fermidat. Les vullentes dirigides que hi han actuat, no s'han contentat amb sentir a pronunciar magnífics discursos sobre la unitat o sobre la cooperació de la dona al treball, els dos informes centrals. La paraula vibrant de la nostra veu catalana, s'ha convertit a la unitat sobre punts comuns de treball i altres informes sobre la manera d'utilitzar l'efortera de la dona en benefici de la vida, sobre els canvis desitjats de l'Estat Republicà, d'Espanya Republicana. El del despatx de la C. N. T. a l'Institut d'Adaptació Professional. Carme Quintana, han cristallitzat en unes prometedoras conclusions, que podrem en un altre lloc. I de les quals subscrits la declaració que fa el Congrés de sostenir el Govern"

material i dels mitjans que s'empren.

La producció total del plati a Etiòpia l'any 1933 fou de 230 quilograms, i el 1932, de 138. Per tant, en un any la producció va perdre 92 quilograms. (De «Mariano»)

UNA RECTIFICACIÓ DEL DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ PÚBLICA DEL C. C. C. B.

Haver publicat la Premsa que el grup d'esportistes que desfilava dilluns i efectuà una demostració de gimnàstica a la plaça de la República, estava format per montonís de l'Educació pre-militar, interessa al Departament d'Educació Militar de Catalunya precisar, perquè és just que així es faci constar, que el saidit grup estava integrat gairebé en la seva totalitat per joves instruits, procedents de tots els Centres d'Educació de Barcelona ciutat.

ALLO DEL SIMBOLISME

Amh l'enguatge era "El Dilema" banderla la política "simbòlica" del feixisme internacional: "De què és la idea genial de la retirada simbòlica de voluntaris, proposta para solucionar el problema espanyol?"

de la Generalitat i el de la República, la necessitat d'incorporar la dona a totes les branques del treball com a manera d'incrementar la nostra economia i accelerar al mateix temps la producció en les indústries de guerra; lluitar contra els emboscats, desertors i espies, portant la dona als secrets auxiliars de l'Exèrcit i acceptant per a ella els llocs de comissaris polítics als hospitals; contribuir, amb els Amics de la Defensa Passiva, a la protecció dels pobles i capítals contra els atacs aeri i marítim de l'enemic, multiplicant els refugis fins a disminuir al mínim el risc de la població civil."

COMPANYS NOVAMENT A LA PRESIDENCIA

"La Publicitat Judicial així la restitució de Companys: "El senyor Companys, en recollir els aplaudiments de la Cambra, davant el resultat de la votació, explicava el sentit de la seva resolució i se sotmetia, respecte de la interpretació donada pel Parlament als textos legals, a la satisfacció de confiança que li era ofecida. No em a continuació d'un sacrifici, que tothom sap el que val, en aquestes hores transcendents per a l'indevidor de la pàtria, sinó com a simple compliment d'un deure. El President es conformava amb la voluntat de la Cambra, esperant de la voluntat dels catalans, i anunciava que seguirà en el seu lloc fins a la victòria definitiva."

ERA LA VOLUNTAT DE TOTS

"La Vanguardia", sobre el mateix assumpte, hi afegia aquestes consideracions: "Nunca ha habido tarea más fácil que la que ayer correspondió al Parlamento de Cataluña. Se reunió para examinar, y dictar en consecuencia, la situación legal del Presidente de la Generalidad, planteada hace cosa de un mes por el propio señor Companys, con gesto que, a su hora, aquilalamos dehidramente. Nunca tuvo el Parlamento, repetimos, tarea más fácil, porque todo su trabajo estaba hecho. Un Zecco de vía estrecha podría decir quita, que los reuniones ayer no actuaron libremente; y sería verdad, verdad mesquina, desde un mesquino punto de vista, y además antihumanitario. No hay ninguna razón, por otra parte, para suponer que la opinión personal de los diputados fuera otra que la que han expresado unánimemente, con sus votos; pero si en algún caso fuera así, el diputado no había hecho sino cumplir con su deber. A raíz de planteado el problema del mandato presidencial, el pueblo catalán se sintió por entero llamado a capitular y manifestó su opinión. La coincidencia fue absoluta. Ni una voz discordante. Todos a una — una de las sinceras movilizaciones populares — se pronunciaron contrarios al propósito esbozado por el Presidente Companys de abandonar el cargo en el que ha acarreado horas de gloria y de amargura. Los diputados, reunidos ayer, actuaron bajo esta irresistible coacción moral. Votaron lo que el pueblo les había ordenado, por modo inequívoco, que votaron. Pero con ello, claro está, no hicieron otra cosa que cumplir con el primero de los deberes de su cargo: interpretar rigurosamente los impulsos reales de la opinión pública."

CAL TORNAR A L'ESPERIT DE JULIOL

La commemoració de la gesta heroica de Madrid, mereix fervorosa parades de la nostra "Solidaridad Obrera": "La conmemoració de la gran gesta de Madrid — en momentos en que la lucha frent a la capital recorre nuevos momentos — nos ha obligado a todos a recordar aquellas días de heroísmo de fer ardiente, de febril actividad que conmovieron a toda la España leal y levantaron en pie de guerra, dieciséis meses a vencer o a morir, a mil Barras y millones de trabajadores que solo habían mantenido una hermosa tradición de trabajo. Por ese ambiente de exaltación heroica, es que se presen la decisión y de unión fraterna al entre todos los antifascistas, que han puesto la victoria resistiendo de Madrid. Como había posibilidad antes el aplastamiento de la fección en numerosas ciudades de España, la marcha triunfal de las columnas proletarias en libertad de Aragón y las demás trinchas de la masa antifascista, triunfos que asombraron al Mundo entero, demostrando que el pueblo podía ser vencido por el pueblo en armas y volviendo a los demás pueblos cuál era el camino a seguir para liberarse del terrible yugo fascista."

Lo ignoramos. Pero nos da en el nariz un tufillo que nos permite atribuirlo, no sin algunos visos de verosimilitud, a Néstor Edo. "Bañado mister Anthony, y qué circunstancias más originales tiene usted!"

La merienda simbólica de Muncion

La merienda simbólica de Muncion ha aibido enormemente el apetito a los traganes nacionalistas, a los epulones de la cruz gamada. Pero si por un lado a retirada simbólica de voluntarios es débil, por otro lado resulta trágica. Desde luego, con las empujones trágicas de la franquista huerca de Gibraltar, los que hemos de cargar sobre nosotros. Roma como sea de la retirada simbólica de voluntarios le convida directamente sus de sangre a España. No tiene nuestro país ningún prestigio contra los simbólicos. No habría, por tanto, inconveniente alguno en admitir las sugerencias de Néstor Edo, si el marqués de Madrid fuera sincero y de la misma naturaleza humana que los católicose de Bilbao, Santander y Gijón. Pero, a cachetas recibidas en plus no rostre no podemos contentar con botellitas simbólicas. Basta de simulacros, pues, y vamos a ver si habiendo claro nuestro entendimiento de una vez para siempre. La retirada de los ejercitos italo-alemanes de España no puede consistir en una fallera más de la que en su juego socio empira el fascismo. En primer lugar, los Italoalemanes no son voluntarios. Luego, esa estampa hay que llevarla, porque aquí nadie se le ha perdido ni nada tiene que hacer. A la altura a que han llegado las cosas, esa gentuza ha de elegir entre los términos de esta alternativa: o se va normaliza o se echamos."

ALLO DEL SIMBOLISME

Amh l'enguatge era "El Dilema" banderla la política "simbòlica" del feixisme internacional: "De què és la idea genial de la retirada simbòlica de voluntaris, proposta para solucionar el problema espanyol?"

El Consell de Ministres d'ahir EL GOVERN DE LA REPUBLICA FA PUBLIC EL SEU AGRAIMENT A TOT EL POBLE DE CATALUNYA

El primer Consell de ministres celebrat a Barcelona era anunciat per a les sis de la tarda d'ahir, però no es va reunir fins a les set menys deu, a la qual hora va arribar, procedent de València, el ministre d'Instrucció Pública, senyor Hernández. El primer d'arribar va ésser el senyor Irujo, i a continuació ho van fer els senyors Giral, Gixer de los Rios, Prieto, Alguadre, Uribe i Zugazandía. Finalment va arribar el senyor Negreia. A l'entrada els ministres s'abstineren de fer manifestacions. El Consell va acabar a les onze i deu. El ministre d'Instrucció Pública va facilitar la referència pública i va dir: "Tancem aquest he de comunicar. Com que se li va indicar, que per la durada del Consell s'espera que hi haurà d'haver moltes notícies, va replicar: "A pesar de la durada del Consell, pocs com hi ha per a la Premsa. He d'expressar el desig del Govern de fer públic el seu agrament al de la Generalitat i a l'Ajuntament, així com a tot el poble de Catalunya, pel cordial i afectuós acolliment que se li ha dispensat. Es va ocupar a fer-ho públic així en celebrar el primer Consell a Barcelona. Va afegir que havien discutit molt extensament diversos problemes de política internacional i també relacionats amb la guerra i amb l'ordre públic al nostre país. Puiter — va continuar dient — en els vint-i-dos Consells que puguin donar referències més extenses de totes dues coses. Ehan aprovat alguns expedients d'indult de pena de mort, i en altres ha estat confirmada la sentència. Finalment s'han tractat diversos assumptes de tràmit. Després de tot això el ministre es va abstenir cortèsment dels parades."

NO ES TAN SOLID COM SEMBLA, L'EDIFICI FEIXISTA

Per a demostrar el relaxament de la nostra policia, ens presentem d'assenyalar que a diversos districtes d'Itàlia hi s'ha començat a reconstruir contra l'Estat feixista, i li fa tota l'obra possible, encara que es s'ha de la seva caudiosa activitat. L'altre dia va arribar, elavet a la façana del Municipi de Mantua, una gran estructura representant Mussolini assegut al peu d'una escalonada fent una filarmonica, mentre Mussolini, el rei d'Itàlia, demana caritat als viants per a donar el que ha recollit a l'edifici Mussolini. S'espera que en menys de mitja hora s'ha aplegat molta gent, i fou tanta la gatzaca que hom téia fins i tot els col·leccions que senten aversió al règim, que la policia va cridar del

ELS PRIMERS MOVIMENTS

paciones, y desde los mismos, si tuviesen alguna reclamación o petición que hacer relativa a sus intereses particulares, podrán dirigírmela, seguros de que será atendida si fuese razonable y justa." En l'article segon disposava que els patrons tinguessin oberts els establiments i fàbriques a l'hora esmentada, sota pena de multa i amb l'obligació de lluitar a l'autoritat una relació nominal dels obrers que no es presentessin al treball. I l'article tercer prenia que, a partir de les dues de la tarda, serien perseguits i considerats rebels els qui no es reintegrassin a la feina. Per la seva banda, l'Ajuntament de Barcelona publicà una alocució, signada per l'alcalde corregidor president, Antoni Abern, i el secretari Manuel Duran i Bas, recomanant als obrers que tornessin al treball. "Acudid a los talleres — deia —, volved al trabajo, tranquilizando con vuestra pacifica actitud a la población entera; y las autoridades que aspiran al bien general, porque en él cifran su gloria, os harán justicia." El diumenge, 2 d'abril, es feren altres detencions, però es permeté que els obrers es reunissin. Probablement per veure si, reunint-se, acordaven tornar a treballar,

SOCIALS A CATALUNYA

cosa que no havien fet el dissabte amb tot i el ban del capità general. Aquesta autorització equivalia a un reconeixement de la conveniència de resoldre l'afer en bloc i de la por que, malgrat les amenaces, fos difícil de rendir-los un per un. Ben segur que compregueren que la desorientació és tan terrible o més que les coaccions. El mateix dia 2 arribà a Sarrià un batalló de caçadors, i a Sant Andreu de Palomar dues companyies d'infanteria. També aquell dia sortí de Girona un batalló del regiment d'Àfrica i una escamota de cavalleria. El dia abans, dissabte, s'havia iniciat a Mataró una vaga de simpatia que es resolgué de seguida. És probable que tinguis la seva influència en la solució tant la manca de cohesió com la temença dels efectes de la concentració de forces. Per si els obrers barcelonins encara no tenien ganes de rendir-se, el capità general continuà l'estratègia. Dictà una ordre dient que sabia que alguns fabricants havien pagat la setmanada als seus obrers com si l'haguessin treballada, i que, com que això era fomentat el desordre, els posaria 1.000 rals de multa per cada un que en paguessin; que el patró que — com ja

SOCIALS A CATALUNYA

calde i un sindie, encarregada de negociar amb els representants dels obrers. En la mateixa sessió va acordar-se felicitar i recompensar els guàrdies municipals i altres funcionaris que havien ajudat els regidors i l'alcalde durant la vaga, i donar un vot de gràcies als governadors civil i militar, a l'alcalde i al capità general. A aquest, general Rocha, se li trameté una comunicació d'agraïment "per la prudència i tino com que ha obrado durante las ocurrencias." En la mateixa comunicació li demanaven que els permetés de col·locar el seu retrat en una de les sales de Casa la Ciutat, en commemoració dels fets d'aquells dies. L'endemà, dimecres, els obrers barcelonins havien enllestint una exposició adreçada al capità general i signada per un representant de cadascun dels oficis: teixidors, filadors, serrallers, fusters, tintors, etc. Era una exposició lliure i redactada en termes servils, més que respectuosos. Tractaven el general La Rocha de pare i protector, i feien grans elogis de l'Ajuntament. Cal suposar que tots els obrers recordaven perfectament les ordres que la setmana anterior havia fet circular el capità general. Però cal suposar també que l'A-

ELS PRIMERS MOVIMENTS

que sembla — l'opinió del capità general Ramon de la Rocha, perquè, volent acabar el conflicte, precipitant-se, féu empresonar els qui apareixien com a directores del moviment. Però això, precisament això, enverinà la qüestió. Els vaguistes reclamaven la llibertat dels presos i la van posar com a condició prèvia per tornar a la feina. Passà aleshores el que després ha passat moltes vegades. La base de l'atur restà arconada i es lluità per qüestions incidentals. Però cal reconèixer que les autoritats es trobaven, per primera vegada, davant d'un conflicte de gran envergadura. I si la novetat no pot justificat certes coses, les pot fer comprendre. El dijous, 30 de març d'aquell any 1934 veient que no es donava llibertat als detinguts, un bon nombre d'obriers van situar-se en carrers estratègics i en actitud irada. Quan la força pública intentà dissoldre'ls es feren forts en diverses cases i l'accepta ren una lluita desigual. La força pública disparà contra els amotinats i, al capdavall, els pogu reduir. De la breva van resultar quatre obrers morts, diversos ferits, entre ells alguns guàrdies, i dos-cents presos.

SOCIALS A CATALUNYA

En aquest punt les coses, el capità ge-

SOCIALS A CATALUNYA

SOCIALS A CATALUNYA

Informació orgànica

C.N.T.-U.G.T.

—Què són, aquests anagrames? —Pergrulla, potser, prenent descobrir la pedra filosofal, diria tal seguit: "Confederació Nacional del Treball" — "Unió General de Treballadors".

En la lluita en la guerra, per a guanyar-la, cal ACCIÓ. Una acció conjunta i coordinada; una acció indivisible; i no farà pas possible que mentre els uns van costant amunt, els altres tirin mantinyant avall; això no és pas possible, perquè unes hi ha un front de batalla; la GUERRA. No ha d'ésser necessari insistir (fins i tot la insistència resulta vergonyosa); cal una acció única en els problemes econòmics; i els problemes econòmics són els que directament pertanyen a l'activitat més estament sindical.

Es el moment de la unitat consentida; UNITAT D'ACCIÓ CONSTRUCTIVA I COMBATIVA. Aquell qui no lluiti amb totes les seves forces contra l'enemic posant a contribució tot el que ell és i el que més aprecia; aquell qui no lluita corporativament, o no construeix res, o no intervé alboradant en la construcció de les coses necessàries per a superar la producció i salvar l'economia, ja s'ha difinit: és un enemic. Només es pot fer proselitisme a base del que representen aquestes sis lletres; i aquest proselitisme només té una expressió ben determinada: UNITAT D'ACCIÓ.

Repeteix: El convenciment que tots hem de tenir és aquest; i cap més: C. N. T. i U. G. T. són un sol anagrama, que vet dir: VICTÒRIA.

Per avui SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA Secció Automòbil

Aquesta Secció celebrarà una reunió dels companys de la Secció Metal·la, a les 8 de la tarda, al nostre estatge social, Rambla del Centre, 30.

Secció Elèctrica El Sindicat de la Indústria Siderometal·lúrgica, Secció Elèctrica, celebrarà una reunió, a les 8 de la tarda, a l'estatge social, Rambla del Centre, 30.

FESTIVAL Gran festa per a avui, dimecres, dia 10, a les 8 de la nit, al Teatre Novetats, organitzada per la Secció de Propaganda del Sindicat Unió de la Indústria Fabril, Teatr. Vestit i Anor de Barcelona, amb el següent programa:

Primera. — La sarsuela en tres actes, "Deixa de Ramon i Fernand", del mestre Sanchis, "La tabacera del puer", per Miquel Rodoreda, Marta Tena Plana, Fina Ferrer, Lluís Escrivà, Miquel Guàrdia, Des Lorente, Maria, Lapetegui i Cora.

Segona. — Seguidament tindrà lloc un esbaldissament Anor de Concert per la Unió del Teatre Novetats Camina Castellana, L'insigne Enric Borràs recitarà poemes del gran repertori i, últimament, el gran Hipòlit Llaure contaria algunes cançons. També cantaran Jaume Mir (baritone) i Antoni Cucurull (baritone).

Presid. a les 9 de dimenges a la tarda.

Nens i nenes: La vostra revista serà «PERVENIR» Sortirà el proper dissabte

Per a demà SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA Aquesta Secció de la Indústria de l'Automòbil, celebrarà una reunió dels companys de la secció elèctrica, a les 8 de la tarda,

Sindicats, Empreses Col·lectivitzades i militants, que, amb més aviat millor, passen per la nostra Secretaria per a liquidar les fulles de subscripció, i poder fer lliurament de les quantitats rebudes.

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES Importants

El delegat i components de Grup de propaganda us convoquen per a demà, dijous, a les 8 de la tarda, a Via Durruti, 30.

COMITÈ REGIONAL DE JOVENTUTS LIBERTÀRIES DE CATALUNYA A totes les Federacions Locals i Comarcals

Per la present n'ha son convocats amb caràcter urgent a un Ple de Locals i Comarcals que tindrà lloc el proper dimenge, dia 14, a les 8 del matí, a la casa C. N. T.-F. A. I., Via Durruti, 32-34, en el qual serà discutit el següent ordre del dia:

Primera. — Nomenament de Mesa de discussió. Segona. — Novedades de credencial. Tercera. — Informe del Comitè Regional. Quarta. — Informe de l'últim Ple Nacional de Regional.

Nota. — Totes les localitats que, per circumstàncies alienes a aquest Comitè Regional, no hagin rebut aquesta circular, queden convocades per la nota present a la celebració d'aquest Ple.

SINDICAT ÚNIC DE L'ENYENYAMENT I PROFESSIONS LIBERALS Secció d'Advocats

La Secció d'Advocats del Sindicat de Professionals Liberals de la C. N. T. participa a tots els Sindicats i al públic en general que arguït obert el Consultori Jurídic Gratuït al seu local del Passeig de Pi i Margall, 33, segun pla (abans Passeig de Gràcia), un seran ateses totes les consultes que hom presenti.

"LOS INTELLECTUALES EN LA REVOLUCIÓN" Opuscle original de J. Peirats. Prólogo de Philip A. K. Aviat serà posat a la venda aquest interessant opuscle, l'índex del qual és el següent:

I. El factor popular, antagonista revolucionari de la intel·lectualitat. II. La classe mitjana intel·lectual i el mite de la revolució social. III. La preocupació intel·lectual del marxisme i el "socialisme científic".

La dona ha d'estar als primers llocs de la lluita, per a crear a Espanya, tal com ho vol la S. L. A., un pregon sentit de solidaritat vers les víctimes del feixisme. Aguerides, serafiques i intel·ligents; plenes de dinamisme i de bondat. Així veu el món la dona espanyola. A "Solidaritat Internacional Antifeixista" teniu un lloc de lluita, dones heròniques del nostre Poble!

IV. El anticlasicisme gubernamental, apostolat de la social democràcia. V. La Internacional, la revolució nacionalista i el feixisme.

VI. La indertitud espanyola. La dictadura de Primo de Rivera i el contracte obrer. VII. Els intel·lectuals en la República: el problema de Casas Viejas.

VIII. Les humanitats del Partit Comunista i el oraso de la superior república. IX. El epíleg catalani i les atitujes de la revolució de Julio.

X. El aprenentatge polític de la C. N. T., sus favors i sus quehaceres. XI. El complejo paradójico de nuestros revolucionarios de la ciencia.

XII. Las reminiscencias socialistas y el heroísmo autodidacta. Quatre-vuit pàgines de text al preti de 450 pessetes exemplar.

Per a comandes, a l'Oficina de Propaganda del Comitè Regional de Joventut Libèrtaies de Catalunya, Via Durruti, 32-34, Teatr., Barcelona.

ALS PARLARS DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES El Sindicat de les Indústries Alimentoses, Secció de Distribució, posa al conecament de tots els parlaris inscrits a la nostra Borsa de Treball que, per tal de tenir opció a ésser col·lectats i que hom es pot a la fulla de conecament i seguit de parlar, haurem de passar, almenys dues vegades a la setmana, de nou a una del matí, per la Secretaria, Via Durruti, 30, primer, per tal d'ésser conecats com a tal.

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AHIR I ELS D'AVUI" Aquesta Agrupació prega tots els

Nens i nenes: Llegiu la vostra revista «PERVENIR» Sortirà el proper dissabte

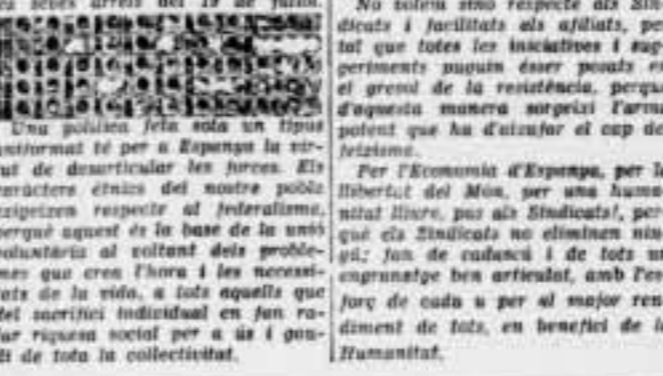
Orientacions del nostre «Butlletí»

ALERTA A TREPITJAN EL TERRENY BELLISCO

Voldríem — ho declarem amb no-besa — que aquesta comprensió del problema de la recuperació, que és el mateix dels fronts, fos recollida i es treballés d'acord amb aquests principis i aquestes orientacions. Així establiríem energies, sumarem voluntats, i les multiplicarem totes dues fins a l'infinit, i davant d'aquesta voluntat s'etablirien els treballs a Espanya i llurs objectes que ens volem sotmetre al seu fet.

El problema sindical és una qüestió que en aquests moments té força totes, i la solució de la qual els obrers volen trobar aviat, per la part de sacrificis que realitzen als fronts i a la recuperació. Ho demanen les dones, els nens orfes, ho demana, en una paraula, el dolor immens que causa al pobre espanyol la tragèdia que viu.

Per l'Economia d'Espanya, per la llibertat del món, per una humanitat lliure, per als Sindicats, per què els Sindicats no eliminen sinistres, sinistres i de tota mena que creu l'hora i les necessitats de la vida, a tots aquells que del sericite individual en fan valors socials per a la i guai de tota la col·lectivitat.

ESPECTACLES

SETMANA DEL 8 AL 14 DE NOVEMBRE

POMPEIA. — La dama de los ritos, Conoce a su hijo, La última cita. Ópera. ACTUALITATS. — Dibujos, Reportajes, España al día, Gráfico número 1 de la juventud.

TALIA. — Rinconito madrileño, Entre el amor y el deseo, El lirio dorado. Comedia. BOHEMIA. — Rinconito madrileño, Entre el amor y el deseo, El lirio dorado. Comedia.

CONDAL. — Monte Criollo, Carnada de libertos, La tragedia de Luis Paizete. WALKIRIA. — Leaura de Shanghai, El amor de Carlos III. Viva la vida. Comedia.

MUNDIAL i HAILÉN. — Noches de New York, Nido de amor, Luna de miel para tres, Alfombras. Dibujos. CINEMAR. — El barbero de Sevilla, Judex, Alfombra, Dibujos.

DIORAMA i ROYAL. — La barra maldita, La ley del más fuerte, Contrabandistas. Comedia. VICTORIA. — Capricho frívolo, La familia Dressel, Traficantes de opio.

TRIOPE. — No más mujeres, Obstinación, Mujer infiel. XILE. — La vida futura, En derecho propio, La rival de sí misma.

BOMB i PRINCIPAL. — La llave de cristal, Mi marido es casa, La ley del Oeste, Cameraman gráfico. MISTRAL. — Caravana, La vida comienza a los cuarenta, El tumbante.

AVINGUDA i KURBAAL. — El último pagano, La marra del vampiro, Mariposa la braviera. TETUAN i MORIA. — Nuevos ideales, Ídolo de Buenos Aires, Aurora de esperanza.

METROPOL. — El fantasma va al Oeste, Reunión, Con el agua al cuello. EDEN. — Adiós al pasado, La china del cor, El retorno de Rafel, Comedia.

MONUMENTAL. — La magia de la música, Cita a medianoche, Capricho frívolo, Documental. BARCELONA. — El asesino invisible, Las cuatro hermanitas, La Pradera Roja. Ópera.

GOYA. — Las vírgenes de Wimpole Street, El refugio, Compañeros. FANTASIA. — El despertar de una nación, Una chica de provincias, Dibujos.

FRIGOLI i TRIANON. — Una tarde de lluvia, No juegues con el amor, Tira amoro, Dibujos. GENIO. — El imperio de los gigantes, La familia Dressel, Centinela alerta.

ALIANZA. — La primera empujadora, La sombra del hampa, Chulistada, Espectiva. SPLENID. — Rasputin y la zarina, El jefe. Coma.

NEW-YORK. — Don Encuentro, Es-

D'INTERES PER ALS MUTILATS, INVALIDS I FERITS DE GUERRA

La gratuïtat en els serveis públics de transports urbans

Per tal de traduir en pràctica i immediata realitat l'acord del Comitè Permanent, pel qual, de conformitat amb el convingut amb els Comités Obrers de Control de transport, autobús, metro i funicular, han estat concedida als nostres germans mutilats, invàlids i ferits en la lluita contra el feixisme, els beneficis de gratuïtat per als esmentats serveis de transports públics urbans, la Conselleria-Regidoria de Serveis Públics, per a concretar i puntualitzar de manera precisa el procediment a seguir per a l'obtenció d'aquell dret, que en l'esmentat acord d'acord amb els Comités Obrers, representa als quals just és de remarcar que des del primer moment d'ésser presa la iniciativa que ha cristallitzat en el repetit acord municipal, han prestat llur adhesió més entusiasta i han donat totes les facilitats necessàries a tal finalitat.

Com a complement, doncs, del repetit acord municipal, i conseqüència de l'esmentada entrevista, la Conselleria-Regidoria de Serveis Públics es suma a fer públic, per a general coneixement dels beneficiaris, el següent: El mutilat o invàlid de guerra haurà de proveir-se de l'oportú document que sol·licitarà de l'Oficina de Pagadoria Oficial de l'Estat d'un precepte pensat, secure o emolument com a tal mutilat o invàlid de guerra, i no de cap altre organisme o entitat, justificativa del cas en què es trobi l'interessat, i a la vista d'aquest document, la Conselleria-Regidoria

de Serveis Públics entendrà i continuarà, amb la seva signatura, la conformitat perquè pel Secretariat de Serveis Públics de Transport Urbans sigui lliurat al beneficiari el passat de caràcter permanent que haurà de renovar-se quan les mesures de caràcter general així ho aconsellin.

El ferit de guerra haurà de justificar la seva condició davant de l'esmentada Conselleria-Regidoria mitjançant certificació facultativa, expedida de manera oficial per Sanitat Militar, i no per cap altre organisme, entitat o mitjà particular, i se seguirà el mateix tràmit per al lliurament del passat que tindrà un caràcter eventual i serà vàlida únicament per un mes, prorrogable, però, de mes en mes, mentre duri el tractament que hagi estat prescrit a l'interessat o la seva convalescència fins que hagi estat donat d'alta de la ferida, soferta.

Aquesta passió de caràcter eventual serà lliurada pel Secretariat de Serveis Públics de Transport Urbans del dia 1 al 5 de cada mes i tindrà la vigència del mes natural de la data en què sigui expedida.

Per a obtenir la prórroga per un altre mes i així successivament, caldrà que des dels dies de la seva condició natural, sigui presentada a la Conselleria-Regidoria de Serveis Públics un nou certificat o declaració, expedit íntegrament per Sanitat Militar, justificatiu de subsistir els motius pel quals fou concedida, a l'objecte que amb temps haurà purpurat fer-se els tràmits necessaris perquè la validesa del passat no sofreni interrupció, ja que cal tenir en compte que la revalidació d'aquesta passió eventual només tindrà lloc també del dia 1 al 5 de cada mes per la qual cosa, si no és sol·licitada i obtinguda dintre el termini oportú, motivarà automàticament la seva anul·lació.

No essent possible reservar d'una manera fixa i solida per als mutilats, invàlids i ferits de guerra, els companys dels Serveis de Transport urbans perquè no hagin de sofrir molèsties quan utilitzin aquest servei, i a l'efecte de s'ha convingut recomanar al passatge en general que sigui donada la preferència a aquells nostres beneficiaris germans.

Finalment, cal fer avinent que en els passats de referència, especialment impresos, i en els quals haurà d'anar el retrat de l'interessat, s'hi consignen les següents observacions:

Primera. — Que el passat és de llure circulació en tots els Transport Urbans, a excepció de la línia M. O. d'Autobús (M.O. S.).

Segona. — Que solament serà vàlid des de les vuit del matí a les nou del vespre.

Tercera. — I que l'ús indegut del passat comportarà la seva anul·lació. La Conselleria-Regidoria de Serveis Públics, compungida de constatar com els companys dels Comités Obrers de Control dels Serveis Públics de Transport Urbans s'han identificat amb la iniciativa de la Conselleria consubstantiat que presentada que ha culminat en l'acord del Comitè Permanent que motiva aquestes ratlles, confia que tota l'opinió antifeixista es sentirà satisfeta d'aquest gest, com de totes aquelles altres mesures i orientacions que vinguin a conelar moralment i reanudar en el sentit material la situació dolosa dels nostres germans mutilats, invàlids i ferits de guerra que tan generosament han veuat la seva sang per allisar la República i Catalunya del daga amb el qual encara intenta venenar el país i el nostre sistema criminal.

Barcelona, 9 novembre del 1934. El conseller-regidor de Serveis Públics, — Victor Ferrer Comblans.

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 8, I DEMÀ TARDÀ, A LES 8, I NIT, A LES 10

APOL·LO. — Companyia de drames socials, Nit, i demà, tarda i nit, "Abajo las armas". BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana, Nit, i demà, tarda i nit, "La chocolatería".

COMIC. — Companyia de revistes, Nit, i demà, tarda, "Mis Virguerías". ESPANYOL. — Companyia de solnet català, Nit, i demà, tarda i nit, "L'altre llar".

NOVETATS. — Companyia lírica castellana, Nit, Festival organitzat pel Sindicat Fabril i Textil, Vestit i Anor. I. "La tabacera del puerto", per Maria Teresa Pina, Marcos Rodoreda i Esteban Guàrdia. 2. Acte de Concert per Antoni Miras, Enric Borràs, Carolina Castellano, Hipòlit Llaure. Demà, tarda, "La parranda". Nit, "La canción del olvido" i "El día de la Africana".

NOU. — Companyia lírica castellana, Nit, i demà, tarda, "La del monojo de mas", Nit, "La tabacera del puerto". PRINCIPAL PALACE. — Companyia de comèdia castellana, Nit, i demà, tarda i nit, "El inferno".

POLJORAMA. — Companyia de drama català, Nit, i demà, tarda, "Terra baixa", Nit, "L'hostal de la Glòria". ROMEA. — Companyia de comèdia castellana, Nit, i demà, tarda, "Mi abusita la pobre...", Nit, "Otra vez el diablo". VICTORIA. — Companyia lírica castellana, Nit, "El huero de Colón", Demà, tarda, "La chica de Mari-Peja", Nit, "La corte de Faradón" i "La dolocosa". TIVOLI. — Companyia d'opereta, Nit, "La generala", Demà, tarda, "La visita alegre", Nit, "La duquesa del Tabarín".

VARIETATS CIRC BARCELONÉS. — Nit, i demà, tarda i nit, gran programa de varietats. NOTES. — Tots els teatres estan controlats per la U. N. T. Quota acordada la venda, la compra, la lloguer i la lloguer. Tots els teatres funcionen en règim socialista i per aquest motiu, no es donen entrades de favor.

NOTICIES I AVISOS

GOVERN D'ESCADÀ DEPARTAMENT DE COMERÇ I PROVISIONS Recordem a tots els evocats d'Euzkadé que per llurs mitjans econòmics els interessats a la creació de la llibreria de Nacions hem de començar establint a Biscaia, que passen per aquest Departament, el Passatge de P. i Marçall 30, entrant, on els serà lliurada una sol·licitud per a obtenir passat que quassa el dret de gaudir que es conegueri en les condicions lliures reconerç el precepte de l'interès, com que veu l'ens veur.

La sol·licitud s'ha de fer a Biscaia, no pot enviar per correu el dret de passat, cada dia, cada veu, cada veu.

L·LEGIU «CATALUNYA»

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimecres, 10 de novbre. del 1937

ANY I

NUMERO 225

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS

Carrer Consell de Cent, número 392

Teléfono: Administració ... 35410

Redacció ... 36327

Tallers ... 22371

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes ... Ptas. 8'00

Península, un trimestre ... " 10'50

Amèrica i Filipines, trimestre ... " 10'50

Els altres països, trimestre ... " 18'00

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

"La guerra no és imminent", diu Winston Churchill

Si els Estats Units es decideixen a actuar d'acord amb la Gran Bretanya, el Japó no tindrà altre remei que retrocedir

Winston Churchill, membre de la Cambra dels Comuns i del Congrés Privat, escrit a "Le Soir" de Brussel·les el següent:

"En adquirir amplitud i profunditat, la por escampa les seves ombres per tot el món. En molta pau, els homes i les dones de la classe mitja tenen que les seves lliures, els seus plans, les seves previsions comunals, les seves nocions del bé i del mal, la seva manera de viure i el sentit que atribuïm a la vida algun dels seus drets no són destruïts en data no molt llunyana.

Aquest temor s'ha infiltrat ja en el món de les finances i dels negocis. I en un futur pròxim pot clavar també les seves urpes en el món del treball.

Calmar aquesta temença és, doncs, una tasca de la màxima importància. Per altra part, ningú no vol trobar-se desprevingut.

Entre el Paradís dels benaventurats i l'Infern dels inenarnats hauria d'estar alguna regió intermèdia, encara que fos un Purgatori pel que no hi són tots.

Un exemple americà, en parlar de les malalties nervioses, ha establert una distinció exacta i precisa entre el que és el desenvolupament de la por i la preocupació. La idea de la por és un turment fillit per allò que no té remei o que, possiblement, no passarà mai. La preocupació ve a recórrer als mitjans mitjans que són de mà per a evitar els perills i superar-los. En l'actualitat, el que necessitem és vigilància i preparació, sense pànic i amb tota la sang freda possible.

Jo mateix, fa tres o quatre anys, era molt capaç. Havia intentat cridar l'atenció sobre els perills que amenaçaven al món, i vaig tractar de fer comprendre al Parlament i al Govern la necessitat del rearmament. Llavors el perill era llunyà i hi havia molt de temps per endavant. Avui, tot-hon ves la immensitat del perill més a prop, i els grans esforços que se fan per a plantar-li cara. Però no ha arribat el moment d'exagerar-ho. Per contra, cal enfocar-lo amb decisió.

A dopat dels perills que comporta tota protesta, la nova convicció és que en el curs dels sis o vuit mesos pròxims no esclatarà cap guerra mundial. Se m'ha crec que hi ha moltes probabilitats en contra, al més no, en els nostres temps. La Gran Bretanya —sobretot si no està alençada dels Estats Units— pot tenir un paper decisiu en l'entrament del fantasma de la guerra. Si Anglaterra s'hagués armat en el seu degut temps, aquest fantasma ja no ens faria tèmer res a les capitals europees.

Examinem l'expectativa tan trist que ens ofereixen Asia i Rússia. A penya que els Estats Units —després d'una conferència de les Potències— es trobin disposats a figurar al front d'una intervenció general i a holocorjar el Japó, la invasió i submissió de grans territoris xinesos i la conquesta progressiva dels interessos europeus i americans a la Xina següent sense treva, però també sense perill de llançar a l'Atlàntic els altres països. L'incident de Xina, però no es propagarà a cap altre país.

Si, d'altra banda, els Estats Units estiguessin sincerament disposats a actuar, se trobarien tan solitàriament ajudats per la Gran Bretanya i els altres països, que l'agressió japonesa hauria de paraitar-se. No no hi ha tan cert com que el Japó no podria resistir indefinidament la pressió econòmica del món de llengua anglesa.

Aquesta és la raó per la qual la solució del problema de l'extrem Orient depèn de la decisió dels Estats Units. Si aquesta acceptessin entrar en acció, malgrat d'haver-hi moltes perills, hi hauria també grans esperances d'una liquidació favorable.

Dirim la mirada a la banda de

la situació contingua i immediata a la Mediterrània. Podem donar per segur que Mussolini no desitja deixar-se arrossegar a una guerra contra la Gran Bretanya.

L'encara molt nou, contra la Gran Bretanya i França. El que desitja és augmentar tranquil·lament, en temps de pau, el seu prestigi a la Mediterrània, farti-

cent i preparant bases navals i aèries a diferents punts del territori italià, principalment a l'illa de Pantàlora, i formar un gran exèrcit, superiorment organitzat, a Llíbia, des d'un amagatni egipci i d'altres organitzats, a es possible, potència naval i aèria en ambdues costes del Mar Roig. Mussolini treballa amb gran fúria en aquest programa, que, en part, ha estat ja realitzat.

La situació a les Balears d'un aspecte d'aquesta política italiana general, organitzada pel conflicte espanyol.

No evitem que l'ocupació italiana de les Illes Balears, guate-vulla que sia la seva forma, és un problema de seguretat nacional per a la República francesa perquè tallaria el pas per la Mediterrània a l'Exèrcit nord-americà, que té un paper essencial i substancial en la defensa de la frontera Nord de França. No hi ha dubte que la situació de les Balears ha d'ésser considerada, però que són responsables de la defensa de França, com una qüestió d'importància capital. És un extrem important que Mussolini no es faci il·lusions sobre aquest respecte.

Com hem dit més amunt, segurament no desitja la guerra. S'ha consagrat a la "diplomàcia de potència"; i fins avui, gràcies a aquest mitjà, ha conquistat, pas a pas, quasi tot el que ha desitjat. Així en troba l'oposició de les voluntats concertades de França i Anglaterra, com a Nyon, es retira diplomàticament i tracta d'apuntar-se a la zona de qualsevol manera. Però el perill resideix en el fet que ell pot creure que el Govern britànic recularà davant l'amenaça directa de guerra, com va passar en la disputa d'Etíopia.

Si durant aquesta mossa d'Anglaterra, França i Anglaterra en trobessin separades en un moment donat, encara que tan sols fos en aparença, Mussolini podria sentir-se impulsat a cometre qualsevol acte d'imprudència, després del qual ja li seria impossible tornar enrera.

Per això és absolutament essencial per a la nostra seguretat i per a la pau del món que els Govern britànic i francès obrin completament d'acord en ço que se refereix a la Mediterrània, sense deixar a Mussolini cap dubte sobre els punts que l'obligarien, en últim extrem, a mostrar-se intransigent. Res no acostria tant la guerra com la impensió que ambdues nacions parlamentàries es deixaven conduir, a poc a poc, per Itàlia; ço és, que contemplaven impotents la destrucció dels seus interessos a la Mediterrània i que en cap circumstància no es defensarien en comú. Si França i Anglaterra notifiquessin d'una manera perfecta i clara, precisa i categòrica, quines són les usurpacions que no podran tolerar, si quasi segur que durant els sis o vuit mesos vinentes els seus desigs seran respectats. Pot donar-se per cert que, amb el temps, l'equilibri general dels armaments europeus serà més favorable a les potències occidentals.

MOLT IMPORTANT

Sorriu al pas d'algunes gasetilles que han aparegut adreçades a la Premsa, avalades per un tal Sindicat Professional de Periodistes, hem de fer constar que no existeix cap Sindicat d'aquest carter, i si el Sindicat de les Indústries del Paper i Arts Gràfiques, en el qual hi ha una Secció Tècnica de Premsa, a la qual pertanyen els periodistes.

La qual cosa fem pública per a coneixement de tothom i per a evitar equivocs.

J. ANSELMO

LA BOLETADA

Avui els meus peus han trepitjat les herbes del bosc. La flaire silvestre perfuma encara el record de l'agradosa estada entre pins, garses i esquistrelets. Enyorada com era de l'ambient selvàtic, avui, en les estones de lleure que la vida d'oficinista procura, miro amb certa complença els capricis que arços i argelagues dibuixaren damunt la meua pell.

L'objectiu no podia ésser més popular: cercar bolets. Cercar-los, i trobar-ne, que és el més interessant. I emplenar el cistell amb el fruit aparaiquat i ros — or del bosc — i portar-lo a casa, més que per a menjar-lo, per a arrencar dels familiars la consegüent exclamació de joia.

No això el que hom pensa i proposa..., mentre no es troba embolicat per la boira, ni topa encara amb la visió dels pins i les alzines gulanament polides per la rosada, ni passa, dels ulls a l'ànima, l'espectacle sempre fresc, sempre encisador de les variacions simfòniques de la natura verge...

Serà per primitivisme, o per ancestralisme, potser; serà pel que sigui. Però quan el meu modest organisme es comprèn sol i lliure enmig de la flora selvatgina, les roques em caven pel seu propi pes, i els sentits em reclamen una identificació absoluta amb l'ambient suau que m'envolta. Si no fossin les arrels, fóra una bella cosa sentir-se un arbre més de la colla...

Dignes, doncs, que hi fa, una cistella, a la mà, en aquestes circumstàncies. Dignes que s'ha fet, de l'interès que et fa cometre el crim de ficar-te al bosc, de braçat amb un sentiment rabiosament utilitari. On són, els bolets? A la terra, amagats sota la brossa, coberts amb un edredó de molsa, temerousos i vergonyosos de trobar-se a l'abast de la mà de l'home, de l'ésser que, malgrat la seva pretesa superioritat damunt les plantes i la resta d'animals, ve obligat a convertir en detritus els motius de tendresa i de poesia.

Divinet, és clar; i això que el temps no admet pèrdues. Però quan, després de quinze mesos de vida artificial, poso la planta al temple amadíssim de la naturalesa, comprenc que m'agarrifa més l'home plantat al mig del bosc amb la dextra infame que no la guillotina esporçant el bosc humà o esclarent les ciutats infectades.

Ja som a l'endemà terrible que substi-

Joan del Pi

tueix els dies passats amb goig. La música no és d'ocells, sinó de tramvies; i els arbres resten ajiferats, reglamentats, com obediets les disposicions d'una alcaidia omnipotent, en els homes i en les coves. Flors i aslanyes tot una barreja, garbuix manicomial, desituen una nota dissonant i malaltiosa que és, potser, la síntesi de les contradiccions humanes. Les herbes viuen més felices al peu del rierol, i el ciment a la pedrera. De pedra, tots els homes cu tenim el cap, i on les seves esclatexes no hi creixen els roses llous, sinó els pebrassos.

Una vegada, hi havia un zicot entremetat que se les pensava totes. Perquè no es cregut que és una enganxifa, serà de bon efecte donar el seu nom: es deia Josep Pla. Doncs, el noi Pla era de veritat un gormand, un tastaolletes, un admirador — que no un fanàtic — dels qui poden fer el miracle de proveir la cuina més exigent. Entre les moltes genialitats d'aquest maneta, es conta la molt sonada de creure's que els anarquistes no saben trobar bolets, quan a ell li consta que saben trobar-ne i àdhuc provocar-ne la creixença. Avui que la collita és abundosa, seria interessantíssim que Josep Pla, l'home que per encàrrec de Cambó es ficà en un bosc sembrat de baionetes, passés per Barcelona a recollir la part que li toca dels bolets que els anarquistes guarden, per a ell, amb tota religiositat. No vindrà, no, el noi "prodigi". I això que fóra la primera vegada que podria demostrar a bastament que ell és l'home que sap trobar bolets fins a la pelada cloaca dels infelicitats que s'havien guanyat la culpa Regist els lladrics del ca més escaient de la gossada del president de la Lliga.

Res de mercats ni de muntanyes. Per a bolets, aquest noble espanyol, que ja fa quinze mesos que se les heu amb el feixisme internacional, al qual resisteix i al qual vencerà malgrat els escarafalls d'aquesta mena de trepa d'enemics que ens ha sortit per a escandalitzar-se de la nostra valentia.

Contra el desig de l'adversari, tenim prom bolets per a vèncer. I ho farem!

ITALIA A ETIOPIA

L'exèrcit italià de guarnició a Etiopia està compost de cent mil homes blancs i trenta mil colonials

CAP ESTRANGER NO POT VISITAR EL PAIS SENSE UNA AUTORITZACIO ESPECIAL, DIFICIL D'ACONSEGUIR

Les dificultats ocasionades per la victoriosa de la conquesta d'Etíopia han estat objecte, aquests darrers dies, en la Premsa egípcia, de nombrosos estudis i croniques. Una d'aquestes s'ha estat publicant per un dels principals organes de llengua àrab, el "Mokkattam". Els detalls que ens ofereix la situació d'aquest país mereixen especial interès.

El efecte, el "Mokkattam" escriu: "L'exèrcit italià de guarnició a Etiopia està compost de 100.000 homes blancs i 30.000 colonials, mobilitats a Eritrea, a Somàlia i en les altres províncies colonitzades pels italians. La major part d'aquestes tropes estan acampades a la frontera del Sudan i a la de la Somàlia anglesa. Altres batallons acampen sobre tota la línia que va de Massawa a Adis-Abeba, sentida amagada per les guerrilles etiops. La influència dels italians no passa més enllà de 25 quilòmetres a cada banda del camí. La resta està subjecta al caprici de les cultes sempre disposades a matar tot italià que caigui a les seves mans. Aquest és el secret de l'obligació en què es troben els ita-

lians de mantenir a Etíopia forces tan importants. Cal afegir que els italians tenen els perills d'aquelles bandes a les fronteres de les colònies britàniques, on els nadius van a refugiarse després d'haver efectuat alguns assalts. De la banda de Djibuti, on es troba la Concessió francesa, la situació és més tranquil·la. Els italians estan quietes; compten molt amb l'ajuda quadrada militar. Tenen 200 avions, a Etiopia. La flota italiana està repartida entre tres bases: Massawa i Amb, sobre el mar Roig; i Mogadiscio, sobre l'Oceà Índic. Aquesta flota, composta de 25 unitats, està sostinguda per bases navals fortificades. Els italians s'interessen, per damunt de tot, per l'ordre de les tropes a Etiopia. Per altra part, han monopolitzat el comerç. Cap estranger no pot practicar la professió de comerciant ni visitar el país sense una autorització especial i molt difícil d'aconseguir, i això després d'haver inspirat un xic de confiança a les autoritats. El país està governat militarment.

L'interès que posa, d'ençà de la conquesta italiana, l'opinió egípcia a Etíopia, augmenta, a més a més,

per laqes estrets d'ordre moral i sobretot religiós. Hom té un efecte, interès a preveure, en determinats cercles musulmans del Cairo, que les relacions religioses existents des de la 14 segles entre els dos països, i s'indica que, segons Torrah, l'avantpassat dels etiops, Kush, i l'avantpassat dels egipcis, Mírãm, són dos germans nascuts del mateix pare, Ham, fill de Noè. Aquest parentiu té evidentment menys importància pràctica de la que presenten l'existència de les fonts del Nil a Etiopia i la ambició del sàrget copte d'Etíopia a l'obediència del patriarca d'Alexandria. Així és; aquesta laqes religioses, no menys que la seguretat de les fronteres i la llibre disposició de les fonts del Nil, constitueixen un conflicte a Europa, penitissimament amenaçat per l'expansió italiana a l'Àfrica oriental; i és aquest el sentiment que, malgrat les seguretats prodigades pel Govern de Roma, preval en aquestes moments a Egipte, mentre se succeïxen, sobre les fronteres occidentals de la vall del Nil, les remeses de les divisions expedicionàries a Llíbia.